

การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

THE STUDY OF ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 9TH
THAI STUDENTS BY SITUATION-BASED LEARNING

นภาพร กุศลนะจ๊ะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE STUDY OF ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 9TH
THAI STUDENTS BY SITUATION-BASED LEARNING

NAVAPORN KULCHANAJIRA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ของ

นภาพร กุลชนะจิระ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภษิต) (รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ลอเรนซ์ฮอนคิส พลาตัน)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
ผู้วิจัย	นวพร กุลชนะจิระ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลัดดา หวังภษิต

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยทางโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถเป็นจำนวน 8 ห้องเรียน การทดลองใช้เวลาทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ หัวข้อที่ใช้ทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ dependent samples จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีพัฒนาการทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : จัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน, ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

Title	THE STUDY OF ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 9TH THAI STUDENTS BY SITUATION-BASED LEARNING
Author	NAVAPORN KULCHANAJIRA
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Ladda Wangphasit

The objectives of this study are to develop the English-speaking ability of Grade Nine Thai students by Situation-Based Learning. The samples in this study included 41 Grade Nine Thai students at Nongchokpittayanusorn School in the Nongchok district office in Bangkok in the second semester of the 2019 academic year. They were selected using the simple cluster random sampling method. The duration of experiment was 11 weeks. The data collection instruments include the topics in an English-speaking test and an English-speaking Assessment. The data were analyzed by mean, Standard Deviation and a t-test for the dependent samples. The study revealed that their posttest English speaking ability was higher than the pretest at a statistically level of .05.

Keyword : SITUATION-BASED LEARNING, ENGLISH SPEAKING ABLITY

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์เป็นรูปเล่มได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภักษิต ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนเอาใจใส่ชี้แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธต เนื่องเฉลิม ประธานคณะกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ผู้ให้ความรู้และให้ความเมตตา รวมทั้งสละเวลาในการตรวจพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้วิจัยได้โอกาสเรียนรู้และพัฒนาตน

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ลอเรนซ์ฮอนดิส พลادتั้น กรรมการบริหารหลักสูตร ประธานกลุ่มวิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความรู้และกำลังใจโดยตลอด และกรุณารับเป็นกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณครูภารดี พันธุ์ไทย คุณครูสุภาพร งามสู้ย และคุณครูชนิษฐา สุไลมาน ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะครูโรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดเวลาที่ทำวิจัย และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานครที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ทุกคนที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษาช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญาานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา รวมทั้งครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจ ให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดระยะเวลาของการศึกษาจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

นวพร กุลชนะจิระ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1.ความสามารถในการพูด	10
1.1 ความหมายของความสามารถในการพูด.....	10
1.2 ความสำคัญของความสามารถในการพูด.....	12
1.3 การสอนความสามารถในการพูด.....	13
1.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด	15
2.การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning).....	18

2.1 ความหมายของการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)	18
2.2 รูปแบบกิจกรรมการสอน.....	20
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	30
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	31
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	42
สมมติฐานในการวิจัย.....	42
วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล	44
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	47
ปัญหาและแนวทางแก้ไข.....	47
ข้อเสนอแนะ	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก	53
ภาคผนวก ข	59

ภาคผนวก ค 79

ประวัติผู้เขียน..... 81

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง.....	34
ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน.....	38
ตาราง 3 ผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้ประเมิน 3 คน	39
ตาราง 4 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.....	54
ตาราง 5 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.....	55
ตาราง 6 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.....	56

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 เทคนิคทั้ง 7 ของอริสโตเติลในการเล่าเรื่องให้ดี.....	23
ภาพประกอบ 3 SPEAKING : BAND DESCRIPTORS (PUBLIC VERSION)	75
ภาพประกอบ 4 เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS SPEAKING.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในศตวรรษที่ 21 ที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ทางด้านของภาษาประเทศนั้นถือเป็นการได้เปรียบ เพราะการติดต่อสื่อสารนั้นจะง่ายขึ้น ถ้าใช้ภาษาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง ประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษต่างตระหนักดีว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ซาบซึ้งซึ่งจะสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมสอดคล้องกับสถานการณ์ได้จะมีโอกาสในการจ้างงาน และมีโอกาสได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในหน้าที่การงานให้ดียิ่งขึ้น ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐาน เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนต่างภาษาหรือต่างวัฒนธรรม ผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ เพราะทั่วโลกให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาสากล ดังนั้นหลายประเทศจึงเห็นสมควรให้มรภการเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษลงในแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิตเป็นเนื่องจากถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ

“working language” ถูกกำหนดขึ้นในอาเซียนให้เป็นภาษาอังกฤษ การเรียนรู้และทำความเข้าใจในความเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน คือการที่ทุกคนอาเซียนทำงานร่วมกันได้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการทำงานที่สามารถสื่อสาร ประสานงานกันให้เกิดความสอดคล้องต่อเนื่องและเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์มากมาย การมีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียนเพื่อนแสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน เสริมสร้างการเป็นเพื่อนกันในอาเซียน และเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน ต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ เพราะภาษาอังกฤษมีบทบาทในการติดต่อสื่อสารเพื่อการติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง ในหลายๆเรื่อง หลายกิจกรรมในเกือบทุกช่องทาง จากที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนนักศึกษา เห็นได้จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการพูดและการเขียนถือว่ามีโอกาสในการหางานอย่างกว้างขวางที่ไม่จำกัดเพียงในประเทศไทยเท่านั้น คงไม่สามารถปฏิเสธได้ถ้าจะกล่าวว่าผู้ที่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้วยเทคโนโลยี

ด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกกว้างขึ้นอย่างมาก ทุกวันนี้ผู้คนสามารถรับรู้ข่าวสารหรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ผู้ใช้ภาษาจะไม่สามารถเข้าถึงสิทธิพิเศษเหล่านี้ได้เลย ถ้าไม่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นที่ทราบกันว่าระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยนั้นให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมานาน แต่เพราะเหตุใดการพูดภาษาอังกฤษยังพัฒนาได้ไม่ไกลอย่างที่ควร (English, 2019)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ผู้คนทั่วโลกนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร ถึงจำนวนสองพันล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ใคร ๆ ก็ต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ ซึ่งทางรัฐบาลพยายามจะบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่คนไทย โดยประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไปในปี พ.ศ.2538 และได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียน English program ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการจัดเรียนการสอน แต่เมื่อย้อนกลับมาดูผลลัพธ์การเรียนของนักเรียนไทยแล้วกลับพบสิ่งที่ทำให้ครู อาจารย์ ประหลาดใจอยู่ไม่น้อย เมื่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือโอเน็ตเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปีล่าสุด คือปี 2560 - 2562 อยู่ที่ 30.45, 29.45 และ 33.25 ตามลำดับ คะแนนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังไม่ผ่านครึ่งหนึ่งหรือ 50% ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำ ไม่ถึงครึ่งสะท้อนอะไรบางอย่างในวงการการศึกษาไทย (Springnews, 2558; สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน), 2563, ออนไลน์)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาสาเหตุที่เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ เหตุผลประการแรก คือ การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ การที่จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดนักเรียนควรต้องมีความสามารถในการฟังเพื่อสื่อสารได้ก่อนในลำดับแรก จากนั้นจึงสามารถต่อยออกมาที่ความสามารถในการพูดที่ถือเป็นการสื่อสาร กลับต่อจากการรับสื่อมาถือเป็นการโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งในสถานการณ์จริงของการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยนั้นยังต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องอยู่อย่างมาก การสื่อสารในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่กระบวนการสื่อสารในการเรียนการสอนนั้นประกอบด้วยครู เนื้อหาบทเรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ช่องทางสื่อสาร ผู้เรียนและสิ่งรบกวน ลักษณะการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนนั้นเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ที่เรียกได้ว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้ความสามารถ การถ่ายทอด

ประสบการณ์ตลอดจนการอบรมสั่งสอน อาจเป็นการสื่อสารแบบทางเดียวหรือสองทางที่ควรมีการเน้นหรือทบทวนคำสั่งหรือข้อตกลง เพื่อให้เกิดความจำและความเข้าใจที่ถูกต้อง การสื่อสารควรมีลักษณะเป็นไปใน การสร้างแรงบันดาลใจและเป็นกันเอง การสอนความสามารถในการพูดและการฟังจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเป็นต้นแบบและต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด แม้เราจะสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ เช่น การบันทึกการออกเสียงที่ถูกต้องของเจ้าของภาษาไว้ แต่ยังไม่ครอบคลุมถึงการแสดงความรู้สึก สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนจนถึงอารมณ์ที่ถ่ายทอดออกมาในขณะที่สื่อสาร สิ่งเหล่านี้เรายังต้องอาศัยเจ้าของภาษามาเป็นผู้สอนจึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้เร็ว (Council, 2019; English, 2019; Thai for communication)

ประการต่อมา คือผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่คุ้นเคยกับการสื่อสารกับคนทั่วไปไม่ว่าในสถานการณ์ใด เพราะผู้เรียนรู้สึกกลัวว่าสิ่งที่สื่อสารออกไปอาจไม่ถูกต้อง สำนวนอังกฤษบอกว่า The wrong answer better than no answer. และ Practice makes perfect. “คำตอบที่ผิดดีกว่าไม่มีคำตอบ” ทางด้านกระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษคือโครงการ “I SPEAK ENGLISH เพื่อชีวิตที่ BETTER” เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้คนไทยทุกคนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษและยกระดับภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนไทยให้สามารถเท่าเทียมกับนานาชาติได้ โครงการนี้เริ่มจากการสร้างแรงบันดาลใจก่อน ด้วยการรวบรวมบุคคลต้นแบบของเด็ก ๆ ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ มาแสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และหากเราพูดภาษาอังกฤษได้แล้วชีวิตจะดีขึ้นจริง เพราะในยุคสมัยที่การสื่อสารไร้ขีดจำกัดเราไม่มีทางเลือกเพียงภาษาอังกฤษได้ เนื่องด้วยภาษาอังกฤษนั้นนำมาใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งเป็นภาษาที่สำคัญที่ใช้ในด้านต่าง ๆ รวมถึงยังเป็นภาษาที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารกันมากที่สุดในโลก (บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลอีกประการคือ ผู้เรียนของประเทศไทยคุ้นเคยแต่กับความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ โดยละเลยว่าผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษกันได้อย่างไหลลื่นในชีวิตประจำวันนั้นใช้กันอย่างไร ผู้เรียนถูกสอนให้ใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น เพื่อการสอบให้คะแนนออกได้ดี กังวลกับหลักไวยากรณ์จนพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ อันที่จริงหลักไวยากรณ์นั้นไม่ได้เป็นทางออกที่ดีที่สุดที่จะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ปัญหาผู้เรียนของประเทศไทยคุ้นเคยแต่กับความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ถือได้ว่าเป็นปัญหาลำดับต้น ๆ ของผู้เรียนไทยเลยก็ว่าได้ เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนเพื่อใช้สอบ และระบบการเรียนการสอนก็เริ่มต้น และเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก ส่งผลให้ผู้เรียน

ส่วนใหญ่เน้นเน้นการท่องไวยากรณ์เพื่อเข้าไปสอบ ไม่ได้เรียนเพื่อการนำไปใช้สื่อสารเป็นหลักแต่อย่างใด แต่ในทางกลับกันทักษะการพูดหรือการสื่อสารนั้นเน้นฝึกการใช้เพื่อที่จะสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ นี่จึงเป็นปัจจัยหลักที่ว่าทำไมทั้งที่ผู้เรียนแม่นยำในไวยากรณ์แต่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ (Council, 2019; English, 2019, online) ประการสุดท้ายสืบเนื่องจากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมาแล้ว ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียดเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงหมดความพยายาม ผู้เรียนหลายคนคิดว่าเหตุผลที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษนั้นเพื่อโอกาสในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อที่ดีในอนาคต ส่งผลให้เกิดความเครียดจนลืมที่จะใช้ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินในชีวิตประจำวัน คริส ไรท์ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยลูกครึ่งชาวไทย-อังกฤษ ได้พูดไว้ว่า “ถ้าคุณต้องการจะเอาชนะภาษาอังกฤษ คุณจะต้องเอาชนะตัวเองให้ได้ก่อน เพราะความอาย ความไม่มั่นใจ ความกลัว การคิดมาก ความขี้เกียจ ความเบื่อหน่าย ไม่มีความสุข ความเครียด การกลัวเสียหน้า และการที่คุณไม่ชอบภาษาอังกฤษ ล้วนเกิดจากตัวคุณคิดขึ้นเองทั้งนั้น และสิ่งเหล่านี้เองที่จะยับยั้งความสำเร็จของคุณในการเอาชนะภาษาอังกฤษได้” อาจเนื่องมาจากการเริ่มทำอะไรสักอย่างคงต้องมาจากความชอบหรือรักก่อนแล้วผู้เรียนจะทำได้ดี อย่างที่กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ เรียนเพื่อการสอบ เมื่อต้องนำไปใช้จึงไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ปัจจัยก่อนหน้านี้อาจมาจากกระบวนการเรียนการสอนที่คลาดเคลื่อน ซึ่งเน้นแต่หลักไวยากรณ์ ทำให้เมื่อถึงเวลาที่ต้องนำไปใช้จริงในการสื่อสารแล้วไม่สามารถที่จะสื่อสารได้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรสนุกกับการเรียน ท้อและหมดแรงกระตุ้น และยังเวลาผ่านไปนานยิ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อ เหนื่อยและไม่อยากเรียนเพราะมีความรู้สึกว่าการอ่านและไม่สนุก (ศศิลักษณ์ เกตุจรุง, 2543)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงหัวใจหลักในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือการที่ผู้เรียนควรจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารได้เบื้องต้นก่อนแล้วจึงต่อยอดไปสู่การพัฒนาความสามารถทางด้านอื่นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมและพบโรงเรียนที่เหมาะสมแก่การทำกรวิจัย ได้แก่โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเขตหนองจอก และเขตหนองจอกเป็นเขตที่ใหญ่ที่สุดของสังกัดกรุงเทพมหานคร แต่มีผลคะแนนสอบโอเน็ตเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปีล่าสุด คือปี 2560 - 2562 อยู่ที่ 27.07, 25.70 และ 28.10 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน), 2563, ออนไลน์) ของ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าเกณฑ์ 50% และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน เพื่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้จริงในเชิงปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้เต็มที่ ซึ่งกิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริง ในสถานการณ์จริง ได้ฝึกทำในสภาพแวดล้อมจริง เหล่านี้คือการสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวัย ซึ่งทำให้เกิดความสามารถต่าง ๆ เช่น ความสามารถการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การเป็นผู้นำ แต่ทั้งหมดนั้นต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้สอน ผู้สอนมีหน้าที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นได้ ส่วนใหญ่การเรียนการสอนไม่เน้นเรียนในห้องเรียน จะเรียนตามได้อาคารสนามหญ้า ไม่เน้นท่องจำแต่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ และผู้สอนได้นำผู้เรียนไปเรียนรู้จริง ไม่ว่าจะป็นหลักสูตรใด ๆ ถือได้ว่าเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและสร้างเสริมประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งฝึกความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น (Eiadeh, Al.Sobh, Al-Zoubi, & Al-Khasawneh, 2016)

และเนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วยนั้น ได้มีนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ภายในประเทศและสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 on ครอบคลุมทุกกลุ่ม ประกอบด้วย ONLINE ON-AIR ON HAND และ ON SITE ซึ่งถือเป็นการผสมผสานการศึกษาแบบดั้งเดิม (Old Normal) เข้าการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ทำให้เกิดระบบการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ที่สถาบันการศึกษาทุกระดับต้องปรับตัวในสถานการณ์ปัจจุบัน และต้องเตรียมเพื่ออนาคต (Next Normal) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่สอดคล้องสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ไว้เพิ่มเติม (ฉลองรัฐ เณรมาลย์ชดमारค, 2563, ออนไลน์; เทียน ทองแก้ว, 2563, น.1; ธนพิชฌน์ แก้วกา, 2563, ออนไลน์)

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานครก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงผลของการพัฒนาความสามารถในการพูดโดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานและเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่นๆที่สนใจแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้สามารถนำไปบูรณาการเนื้อหาตามบริบทของแต่ละรายวิชา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ห้องเรียนจำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 336 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยทางโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบละความสามารถเป็นจำนวน 8 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 41 คน เป็นกลุ่มทดลอง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 23102)

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมดเป็น 22 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน หมายถึง การที่ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยจัดให้มีสถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งสามารถเรียกได้ว่า Learning by doing ตามบริบทของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมนั้นๆ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมาปรับใช้ในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษที่ดำเนินการจัดสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนกำหนดหัวข้อบทสนทนาที่จัดเป็นการแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้เรียนได้แสดงตามสถานการณ์ตามหัวข้อที่ได้ร่วมกันเสนอไว้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความจริงในการใช้ชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาท ท่าทาง อารมณ์และความรู้สึกมาเป็นการนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาใช้ในการฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์เหล่านั้น ผ่านการปฏิบัติและกระบวนการคิดต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้เรียนจับคู่ 2 คน และ จับกลุ่ม 3 คน ไม่เกินนี้ ต่อการแสดงบทบาทสมมติต่อครั้ง

1.2 การเล่าเรื่อง (Storytelling) เป็นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนกำหนดหัวข้อการเล่าเรื่องที่ให้ผู้เรียนได้เล่าเรื่องตามหัวข้อที่เลือก ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องที่ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องที่อาจประกอบด้วยท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึกต่อเรื่องเล่า ถือเป็นฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้การนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ผ่านกระบวนการคิด การปฏิบัติต่อหัวข้อที่กำหนดให้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเป็นรายบุคคลต่อครั้ง

1.3 การร้องเพลง (Song) เป็นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนกำหนดหัวข้อการร้องเพลง ที่ให้ผู้เรียนได้ร้องเพลงที่สอดคล้องหรือสื่อความได้ตามหัวข้อที่ผู้เรียนเลือก ซึ่งเป็นการร้องเพลงที่ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงที่อาจประกอบด้วย อารมณ์ ความรู้สึกต่อเพลงที่ผู้เรียนเลือก ถือเป็นนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาใช้ในการ

ฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติให้สอดคล้องกับทั้งตัวผู้เรียนและหัวข้อที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้เรียนร้องเพลงพร้อมนำเสนอเหตุผลในการเลือกเพลงเป็นรายบุคคลต่อครั้ง

1.4 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ร่วมกับกิจกรรมทั้ง 3 มาปรับใช้ในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง ยิ่งได้ลงมือทำ ยิ่งเกิดการเรียนรู้และตกผลึก

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ร่วมกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play), การเล่าเรื่อง (Storytelling) และการร้องเพลง (Song) ใช้เกณฑ์ในการประเมินของ IELTS SPEAKING แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

2.1 ความคล่องและความต่อเนื่อง (Fluency and Coherence) คือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเชื่อมโยงความคิด และเรียบเรียงผ่านการพูดที่คล่องแคล่ว ถูกต้อง และมีความสัมพันธ์กัน

2.2 ความหลากหลายของคำศัพท์ที่ใช้ (Lexical Resource: Vocabulary) คือการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีความหลากหลาย ต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่กว้างขวาง และเลือกใช้คำศัพท์ในแต่ละบริบทที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

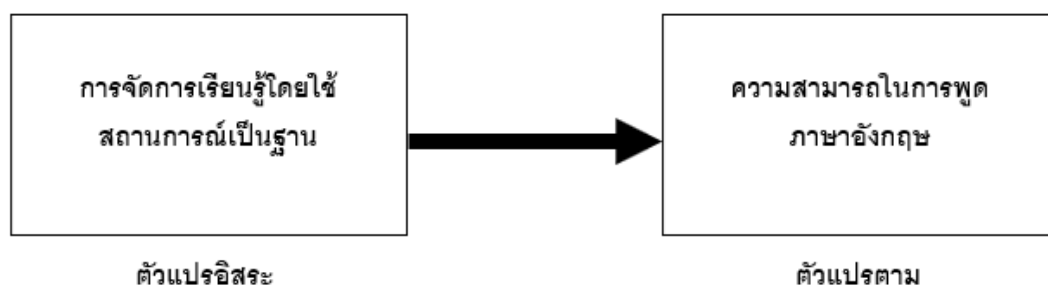
2.3 ความหลากหลายของไวยากรณ์ที่ใช้และความถูกต้องในการใช้ (Grammatical Range and Accuracy) คือการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและใช้รูปแบบประโยคที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

2.4 สำเนียงการออกเสียง (Pronunciation) คือการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง จะต้องสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสามารถสื่อสารได้เข้าใจด้วยการพูดได้

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษร่วมกัน 3 ท่านในการประเมินทุกครั้งร่วมจึงนำคะแนนของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่านมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจะเป็นการให้ผู้เรียนถ่ายเป็นคลิปวิดีโอส่งให้ผู้ประเมิน เพื่อประเมินในแต่ละ

ครั้ง สืบเนื่องนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เกิดขึ้นในช่วงดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสมมติฐานในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีพัฒนาการทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความสามารถในการพูด

- 1.1 ความหมายของความสามารถในการพูด
- 1.2 ความสำคัญของความสามารถในการพูด
- 1.3 การสอนความสามารถในการพูดในการพูด
- 1.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

2. การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

2.1 ความหมายของการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

- 2.2 รูปแบบกิจกรรมการสอน
 - 2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)
 - 2.2.2 การเล่าเรื่อง (Storytelling)
 - 2.2.3 การร้องเพลง (Song)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ความสามารถในการพูด

1.1 ความหมายของความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูดนั้นมาควบคู่กับความสามารถในการฟัง ซึ่งผู้ฟังต้องสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูด แล้วสามารถโต้ตอบกลับไปในทิศทางที่สอดคล้อง จึงจะถือได้ว่าเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ ซึ่งนั่นหมายความว่าผู้พูดนั้นมีความสามารถในการพูดที่ทำให้ผู้ฟังตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายและสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ตรงกับความตั้งใจในการสื่อความหมายของผู้พูด โดยเสียงหนักเบาในคำพูดตลอดจนความเข้าใจภาษาท่าทางของผู้พูดเป็นเครื่องช่วยให้การตีความสารนั้นตรงตามเจตนาของผู้สื่อซึ่งเป็นการอาศัยความรู้ในเรื่องระบบภาษา

ความสามารถในการพูดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดและเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง อาจกล่าวได้ว่า

ความสามารถในการพูดเป็นกระบวนการใส่ความหมายให้เกิดขึ้นควบคู่กับการฟังซึ่งเป็นกระบวนการแปลความหมาย ดังนั้นความสามารถในการพูดเป็นจึงถือเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องกันระหว่างสถานการณ์และการปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูด รวมถึงสิ่งที่พูดได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสมในการพูด ถือได้ว่าเป็นการส่งสารที่สามารถรับรู้ได้ไวกับคู่สนทนา ตามที่ได้กล่าวมาคือปฏิกริยาทางด้านสมองและร่างกายที่เกิดขึ้นสอดคล้องพร้อมกันในขณะที่พูด ผู้พูดควรใช้การเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำรวมทั้งแสดงสีหน้าท่าทางเป็นเครื่องช่วยในการแสดงความหมายของสิ่งที่พูดถึงรวมทั้งภาษาที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำให้การส่งสารให้ผู้ฟังได้สามารถเข้าใจสารที่ต้องการสื่อได้ เนื่องจากในบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์หรือไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์

อาจกล่าวได้ว่าความสามารถของการสื่อสารกันระหว่างบุคคลในสังคมนั้น เป็นการสื่อสารผ่านทางคำพูดของคนสองคนขึ้นไป ซึ่งต่างคนต่างมีวัตถุประสงค์ในการสื่อความหมาย และต่างคนก็ต้องสามารถแปลความสิ่งที่ได้ฟังได้ ดังนั้นจุดประสงค์ของความสามารถในการพูดสามารถกล่าวได้ว่าเป็นความสามารถในการใช้สื่อสารให้ประสิทธิภาพ นั้นจะต้องสามารถพูดให้ผู้คนอื่นนั้นเข้าใจ และหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังนั้นเกิดความสับสนไม่ว่าจะในส่วนของ การออกเสียงที่ผิดผิดหรือการใช้ไวยากรณ์ที่ผิด หรือแม้แต่การเลือกใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม และยังคงต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย (Finochiaro และ Christopher, 1983)

กล่าวโดยสรุปความสามารถในการพูดจึงหมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข่าวสารระหว่างของคนสองคนขึ้นไป ซึ่งคนพูดนั้นควรใช้คำพูด น้ำเสียงและท่าทางให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการสื่อความหมายให้ผู้ฟังสามารถรับสารแล้วแปลความได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเข้าใจได้ถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการที่จะสื่อความในรูปแบบไหนจึงจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกันได้ ความสามารถในการพูดจึงจะถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จึงสามารถหมายถึง การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษระหว่างคนสองคนขึ้นไปที่สามารถเข้าใจสารตรงกัน โดยในความสามารถในการพูดนั้น ผู้พูดจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูดและรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับการฟังโดยตรง โดยผู้พูดเป็นผู้ส่งข้อมูลให้กับผู้ฟังซึ่งต้องตีความและทำความเข้าใจข้อมูลและตอบสนอง มีการแลกเปลี่ยนบทบาทกันเป็นผู้พูดและผู้ฟังอย่างต่อเนื่อง ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้

1.2 ความสำคัญของความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูดมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยทุกภาษาเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะทำอะไรในการสื่อสารมนุษย์ต่างมีภาษาที่พูดออกไปในการสื่อสารที่แตกต่างกันไปในแต่ละชนชาติ ประกอบกิจกรรมงานใด ตลอดจนการคบหาสมาคมกัน มนุษย์เราจะใช้การสื่อสารทางการพูดกัน เรียกอีกนัยยะหนึ่งว่ามารยาทในการพูด มารยาทในการพูดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1.มารยาทในการพูดระหว่างบุคคล 2.มารยาทการพูดในที่สาธารณะ ซึ่งการพูดทั้ง 2 ประเภทนี้ ยังแตกแขนงออกไปเป็นการพูดในลักษณะไหน สถานการณ์ที่ควรพูด การใช้คำพูดที่ถูกกาลเทศะ ความสามารถในการพูดเป็นความสามารถที่สำคัญในการสื่อสารและเป็นความสามารถพื้นฐานของการเรียนรู้ความสามารถอื่นเช่นเดียวกับการฟัง การกล่าวออกมามีเสียง รวมถึงการใช้กิริยาต่างๆเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังได้รับรู้ถึงความต้องการ ความรู้สึก ความเข้าใจและความคิดของผู้พูดและเพื่อการตอบสนอง ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดจัดเป็นความสามารถที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสองรองจากความสามารถการฟัง เราใช้การพูดในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร การพูดดีย่อมมีผลต่อ การดำเนินชีวิตทุกสาขาอาชีพ ความสำคัญในการสื่อสารคือ 1. การสร้างมนุษย์สัมพันธ์ การพูดเป็นการสื่อสารสร้างมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีแก่ทุกๆ คนโดยผลย่อมนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จเพียงแต่ผู้พูดระมัดระวัง ถ้อยคำน้ำเสียงให้สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล 2. การสร้างสันติภาพ การพูดสามารถสร้างความเข้าใจ กระชับความสัมพันธ์แก่ประชาคมระดับประเทศและระดับโลก เช่น การพูดของ นักการทูต และผู้บริหารที่มีชื่อเสียงก้องโลก 3. การประกอบอาชีพ การพูดเป็นสื่อช่วยให้หลายๆ อาชีพประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู-อาจารย์ ที่ต้องถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำอบรม ชักจูง โน้มน้าวผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาที่ทำการสอน สรุปได้ว่าการพูดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะการพูดเป็นสื่อที่ง่าย สะดวก ประหยัด และมีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการทำ ความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ขอความช่วยเหลือ การประชุมอภิปราย การโฆษณาชวนเชื่อ การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น ล้วนแล้วแต่ต้องใช้การพูดเป็นปัจจัยสำคัญ (วีโกอินเตอร์, 2557)

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

ผู้เรียนสามารถทำตามคำร้องขอต่างๆได้ ทั้งสามารถพูดคำอธิบายได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ผู้เรียนสามารถสนทนาโต้ตอบและบรรยายข้อมูลต่างๆ สามารถพูดรูปแบบประโยคอื่นๆได้ สามารถพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความ

คิดเห็นรวมถึงสามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเอง รวมถึงพูดสรุปใจความจากการวิเคราะห์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม

ผู้เรียนสามารถเลือกใช้สำนวน โทนเสียง และท่าทางได้ตามสมควร สามารถเปรียบเทียบ หรืออธิบายในส่วนที่คล้ายคลึงในการออกเสียงประโยคได้ การเรียงรูปคำของภาษาอังกฤษและภาษาไทยให้สอดคล้องกับโครงสร้างประโยค มีโอกาสเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ และอธิบายสิ่งที่สอดคล้องกันของวัฒนธรรมของตะวันออกและตะวันตก ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในเรื่องของการสื่อสารได้

ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นข้อมูลต่างๆตามความสนใจได้ รวมถึงสามารถเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสื่อสารตามหัวเรื่องต่างๆ ภายในวงคำศัพท์ประมาณที่มากขึ้น และสามารถใช้ในการสื่อสารของรูปแบบประโยคผสมและประโยคได้อย่างเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2561, น.5-7)

1.3 การสอนความสามารถในการพูด

สกอตต์ (Scott, 1981) ได้กล่าวว่า การสอนความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกการพูด การสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้นั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาตามหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับลิตเติลวูด (Littlewood, 1998) ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ เริ่มจากกิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre-Communicative) ประกอบด้วยกิจกรรมฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ (Structural Activities) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้เกิดความรู้ความชำนาญในความสามารถนั้นๆ โดยผู้สอนนั้นจะสอนตามหลักของภาษาและความจำเป็นในการพูดเพื่อการสื่อสารรวมถึงการนำกิจกรรมถึงการสื่อสาร (Quasi Communicative Activities) เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่การเรียนการสอนได้สามารถส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามตามหลักของภาษา ที่เน้นวัตถุประสงค์ในการสื่อความหมายให้ตรงตามหลักไวยากรณ์ของภาษา ผู้สอนอาจใช้วิธีให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงตาม ฝึกพูดบท สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถพูด คุยโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

แจ๊ค ซี ริชาร์ด (Richards, 2019) พูดไว้ว่าการสอนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายของการพูด คือ การสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยเริ่มจากการฟัง และการพูด แล้วจึงไปสู่การอ่านและการเขียน ตามลำดับ ถือเป็น การสอนภาษาของทุกภาษาอย่างมีธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นย้ำเรื่องของ Patterns, Grammar, Vocabulary, and Accuracy คือการให้ความสำคัญกับเรื่องของประโยค ไวยากรณ์ คำศัพท์และความถูกต้อง ในส่วนของผู้จัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับผู้เรียน โดยจะเน้นในการฝึกปฏิบัติตามแบบ หรือตามโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ในระดับเริ่มต้น แล้วเพื่อ การพูดแบบอิสระมากขึ้น จึงเพิ่มความเข้มข้นในส่วนของ Fluency คือ ความคล่องแคล่ว เสริมเข้าไปในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียนเพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการพูด คือ การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ทั้งนี้การฝึกมี 3 รูปแบบ ฝึกความสามารถในการพูดให้แก่ผู้เรียนได้อย่างสมวัย ของผู้เรียน

1. Mechanical Practice การฝึกพูดระดับที่เป็นการฝึกพูด ในรูปแบบที่มีให้แบบตายตัว มีหลายลักษณะเช่น การฝึกพูดโดยการเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยคและตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคบอกเล่า (Multiple Substitution Drill and Transformation Drill) รวมทั้ง การฝึกพูดโดยการถามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้และสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (Yes/No Question-Answer Drill and Sentence Building) นอกจากนี้ยังมีการฝึกพูดคำศัพท์ สำนวนในประโยคที่ถูกลบไปที่ละส่วนและการพูดเรียงประโยคจากบทสนทนา (Rub out, Remember and Ordering dialogues) และรวมถึงการฝึกพูดทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนาและต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (Predicting dialogue and Completing Sentences) หรือแม้แต่การฝึกพูดให้เพื่อนเขียนตามคำบอกร่วมด้วย (Split Dictation)

2. Meaningful Practice การฝึกพูดอย่างมีความหมายที่เน้นความหมายมากขึ้น เช่น การฝึกพูดเพื่อสร้างประโยคจากภาพแล้วจึงเปรียบเทียบโดยใช้รูปภาพที่กำหนดให้

3. Communicative Practice การฝึกพูดที่มุ่งเน้นการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ

เบิร์น (Byrne, 1986) นักวิชาการอธิบายถึงการสอนพูดนั้นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่างคือ อย่างเป็นครั้งแรกคือการฝึกให้ผู้เรียนใช้เสียงและรูปแบบไวยากรณ์ซึ่งรวมถึงคำสั่งและอีกอย่างคือต้องให้ความสำคัญกับความถูกต้องและความคล่องแคล่ว รวมถึงให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนและแสดงออกตามขั้นที่แตกต่างกันของระดับในการเรียน ควรเน้นความถูกต้องไปจนถึงความคล่องแคล่ว

ตามลำดับขั้นน้อยไปมาก ซึ่งจะเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจ ในอีกทางหนึ่งคือทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงพัฒนาของตนเอง และเสริมสร้างกำลังใจให้ผู้เรียนผ่านการได้ลงมือทำ และแก้ปัญหาในโอกาสเหมาะสม รวมถึงการแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนเห็นว่าความรู้เพียงเล็กน้อยไม่เพียงพอต่อการสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นฉะนั้นความรู้ทางภาษาจึงควรที่จะได้รับการพัฒนาต่อยอดอยู่เรื่อยๆ รวมถึงการถอดความหรือการแสดงออกทางท่าทางด้วย

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถการพูดในชั้นเรียน โดยให้หลักการในการสอนความสามารถการพูดแก่ผู้เรียนไว้ 7 ข้อ (Shin & Crandall, 2014) คือ

1. สร้างกิจกรรมในชั้นเรียนให้เป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยการพูดภาษาอังกฤษกับผู้เรียน
2. ใช้กิจกรรมการพูดที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. ใช้กิจกรรมการพูดที่สามารถพัฒนาความสามารถการพูดได้อย่างเหมาะสม
4. ใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาความสามารถการพูดทั้งด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา
5. สร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนโดยให้นักเรียนมีโอกาสมิ่ส่วนร่วมอย่างมากมาย
6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการพูดอย่างต่อเนื่อง
7. จัดเตรียมเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

1.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ใช้ระดับเสียงสูงต่ำและการเน้นหนักในคำในประโยค เพื่อสื่อที่แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายของการพูด เรียกได้ว่าเป็นการพูดที่ถือเป็นการการผลิตภาษาแบบเป็นกระบวนการสื่อ ความหมาย เพื่อผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้ที่สื่อออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือที่เข้าใจโดยทั่วกันว่าเป็นคำพูดที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมซึ่งต้องมีทั้งความถูกต้องชัดเจนและความคล่องแคล่ว ศศิลักษณ์ เกตุจรุง กล่าวว่ ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ (ศศิลักษณ์ เกตุจรุง, 2543)

1. การออกเสียง (Pronunciation) ซึ่งหมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับเสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูด

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)
3. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อคำพูดที่ พูดออกไป

อัจฉรา วงศ์โสธรได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ดังต่อไปนี้ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544)

1. การออกเสียงชัดเจนหรือไม่ เพียงใด มีการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง
2. การแสดงออกของท่วงที สีหน้า สอดคล้องหรือไม่
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่
5. สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่
6. รายละเอียดสนับสนุน หรือ ได้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือไม่
7. สรุปประเด็น หรือ การขมวดท้ายคำพูดหรือไม่
8. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดงของผู้พูดสามารถสื่อถึงความได้เหมาะสมหรือไม่

องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้วัดระดับความสามารถในการพูด

นิก อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 1994) ได้เสนอกิจกรรมการวัดและประเมินผลการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. การพูดบทสนทนาหรืออภิปรายการการวัดและประเมินผลประเภทนี้ เป็นการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดซึ่งแตกต่างจากการสัมภาษณ์หรือการที่ผู้รับการวัดและประเมินผลจะเป็นผู้ที่ควบคุมการสนทนาและเริ่มต้นการสื่อสารแต่ผู้เข้าร่วมรับการวัดและประเมินผลก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาและเปลี่ยนหัวข้อการสนทนาได้ฉะนั้นหัวข้อและทิศทางของการสนทนาจะเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวกันกับการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

2. การพูดรายงานในการวัดและประเมินผลประเภทนี้ผู้เข้ารับการวัดและประเมินผลจะเตรียมตัวและผู้รายงานซึ่งใช้เวลาในการพูด 5-10 นาทีในการพูดผู้เข้าร่วมรับการวัดและประเมินผลอาจดูจากบันทึกที่เตรียมไว้แต่ไม่ใช้การอ่านออกเสียงดังในการพูดรายงานผู้เข้ารับ

การวัดและประเมินผล ใช้สื่อในการนำเสนอและหลังจากนำเสนอข้อมูลจบผู้วัดและประเมินผลก็สามารถตั้งคำถามให้ผู้เข้ารับการวัดและประเมินผลตอบ

3. การแสดงบทบาทสมมุติในการวัดและประเมินผลประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทสมมุติกับผู้ทดสอบโดยที่ขั้นต้นผู้เรียนจะได้รับใบงานที่แสดงคำสั่งและบทบาทที่จะต้องใช้ในการพูด

4. การสัมภาษณ์ในการวัดและประเมินผลประเภทนี้ผู้เข้ารับการวัดและประเมินผลจะตอบคำถามของผู้วัดและประเมินผลซึ่งข้อคำถามนั้นจะได้รับการเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อที่จะค้นหาคำตอบจากผู้เข้ารับการวัดและประเมินผลจะเป็นผู้ควบคุมทิศทางและหัวข้อ ซึ่งพิจารณาได้จากการสนทนาที่แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกได้นอกเหนือจากการตอบคำถามที่ตรงไปตรงมาและผู้สัมภาษณ์อาจจะถามในแต่ละคำถามเพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจในการประเมินระดับความสามารถ

5. การร่วมกันอภิปรายของผู้เรียน การวัดและประเมินผลประเภทนี้ผู้เรียน 2 คนจะได้งานซึ่งกำหนดหัวข้อในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและหาข้อตัดสินใจร่วมกันนั้นผู้เรียนจะต้องดำเนินการสนทนาโดยปราศจากการแทรกแซงจากผู้วัดและประเมินผล

6. การบรรยายระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ในการวัดและประเมินผลประเภทนี้ผู้เข้าร่วมรับการวัดและประเมินผลจะพูดบรรยายโครงสร้างหรือรูปแบบของตีหรือวัสดุต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอีกคนหนึ่งประกอบโครงร่างให้เหมือนจริง

7. การใช้ภาพหรือเรื่องราวจากภาพ ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนจะได้รับภาพหรือภาพที่เรียงลำดับเหตุการณ์ผู้วัดและประเมินผล ขอให้ผู้เข้ารับการวัดและประเมินผลพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพอิสระผู้ทดสอบอาจถามคำถามจากภาพหลังจากผู้เข้าร่วมรับการวัดและประเมินผลพูดจบ

IELTS (International English Language Testing System) มีเกณฑ์การให้คะแนน IELTS SPEAKING ประกอบไปด้วย 4 หลักๆ คือ (IELTS, 2018)

1. ความคล่องและความต่อเนื่อง (Fluency and Coherence) คือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเชื่อมโยงความคิด และเรียบเรียงผ่านการพูดที่คล่องแคล่ว ถูกต้อง และมีความสัมพันธ์กัน

2. ความหลากหลายของคำศัพท์ที่ใช้ (Lexical Resource: Vocabulary) คือการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีความหลากหลาย ต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่กว้างขวาง และเลือกใช้คำศัพท์ในแต่ละบริบทที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ความหลากหลายของไวยากรณ์ที่ใช้และความถูกต้องในการใช้ (Grammatical Range and Accuracy) คือการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและใช้รูปแบบประโยคที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

4. สำเนียงการออกเสียง (Pronunciation) คือการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจะต้องสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสามารถสื่อสารได้เข้าใจด้วยการพูดได้

IELTS (International English Language Testing System) มีระดับผลคะแนน 0 -9 ระดับซึ่งแต่ละระดับบ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษต่างๆได้ดังต่อไปนี้

- 0 คือ ไม่ได้เข้าทดสอบ
- 1 คือ ใช้ภาษาไม่ได้เลย
- 2 คือ ไม่สามารถสื่อสารคำศัพท์ขั้นพื้นฐานได้
- 3 คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาที่จำกัดมาก
- 4 คือ มีความสามารถในการสื่อสารจำกัด
- 5 คือ สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง
- 6 คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาได้
- 7 คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาดี
- 8 คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาดีมาก
- 9 คือ ความสามารถในการใช้ภาษาดีเลิศ

สามารถสรุปจากนักวิชาการได้ว่าการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดนั้นจะมีหลักใหญ่ในการวัดอยู่ 5 ข้อคือ การออกเสียง (Pronunciation) โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar) มาคู่กันความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งสามารถปรับให้สอดคล้องกับบริบทของจุดประสงค์ของผู้วัดและประเมิน

2. การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

2.1 ความหมายของการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

สามารถอธิบายได้ว่าเป็นการจัดสร้างสถานการณ์เพื่อพัฒนาสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมทางการพูดอย่างเป็นรูปธรรมเพราะสถานการณ์จัดได้ว่าการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือ

กระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ตามสถานการณ์จริง นำผู้เรียนได้ใช้ความสามารถที่ได้จากห้องเรียนนำไปปรับใช้ในโลกที่ความเป็นจริง Learning by doing, Learning to do ไม่ว่าจะเรียกแบบไหนนั่นคือการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริง ในสถานการณ์ที่ได้จัดให้แก่ผู้เรียนนั้น ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกในแวดล้อมจริง นับได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งทำให้เกิดความสามารถต่างๆ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การเป็นผู้นำ ซึ่งต้องอยู่ภายในการดูแลของผู้สอน โดยผู้สอนมีหน้าที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นได้ ส่วนใหญ่ไม่เน้นเรียนในห้องเรียน จะเรียนตามใต้อาคาร สนามหญ้า ไม่เน้นท่องจำแต่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ และผู้สอนได้นำผู้เรียนไปเรียนรู้จริง ไม่ว่าจะเป็หลักสูตรใดๆ (กฤษฎา มงคลศรี และ สายสุดา สุขแสง, 2562)

การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based learning) นั้นขึ้นอยู่กับบริบทและกล่าวถึงสถานการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ต้องมีการแสดงบทบาท การตัดสินใจและการสื่อสาร การเรียนการสอนจะถือว่าเป็นกระบวนการทางสังคมในระหว่างที่มีความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นโดยกลุ่มนักเรียนและครู ความรู้ต้องเป็นบริบทและอ้างอิงถึงสถานการณ์เฉพาะขณะที่การเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เฉพาะเจาะจง บ่อยครั้งในขณะที่การประยุกต์ใช้การเรียนรู้ตามสถานการณ์ให้ใช้ประโยชน์จากกลยุทธ์ตามการจัดการเรียนรู้ตามภาระงาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถเลือกงานหนึ่งในห้าประเภทที่ควบคุมสาขาความรู้ที่แตกต่างกัน

1. ภาระงานทางทฤษฎีซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการตรวจสอบและประเมินผลงานแบบบูรณาการ
2. ภาระงานที่มุ่งเน้นการควบคุมประเมินระดับความรู้และความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการคาดการณ์ผลลัพธ์การทำภารกิจทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
3. ภาระงานแก้ไขโดยมุ่งแก้ไขและควบคุมสถานการณ์งาน
4. ภาระงานการตัดสินใจที่ต้องการความสามารถการแก้ไขปัญหาจากนักเรียนโดยอาศัยความรู้ที่ได้รับมาก่อนหน้านี้
5. ภาระงานควบคุมและประเมินความสามารถการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based learning) คือการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ซับซ้อนซึ่งรวมถึงการแก้ปัญหาด้วยวิธีการอธิบายให้ได้ข้อสรุปโดยไม่มีข้อโต้แย้ง นักเรียนต้องเข้าใจสถานการณ์และทำการตัดสินใจเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาและ

คาดการณ์ผลที่ตามมาจากการตัดสินใจนั้นและการตัดสินใจอื่น ๆ การดำเนินการตามวิธีการนี้เป็นเรื่องยากเนื่องจากต้องมีการจัดทำรายละเอียด ตาราง แผนภาพ ฯลฯ

การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based learning) การมีส่วนร่วมโดยใช้เหตุการณ์ต่าง ๆ ปัจจุบัน ผู้สอนแต่ละคนจะเจอผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน บางกลุ่มเรียบร้อย บางกลุ่มธรรมดาๆ บางกลุ่มก้าวกั้น วิธีการคือ ผู้สอนแบ่งกลุ่ม (การแบ่งกลุ่มนั้นให้อิสระกับผู้เรียน) จัดกลุ่มกลุ่ม จัดโซน เลือกหัวหน้า ลักษณะของหัวหน้ากลุ่ม ซอบตอบคำถามไม่ว่าจะเป็นคำถามจากผู้สอน หรือผู้เรียนด้วยกันโยนคำถาม กล้าแสดงออก ผู้สอนมักจะเจอหัวหน้ากลุ่มลักษณะเช่นนี้ เนื้อหาคือข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ผู้เรียนจะมีความตื่นตัวในการค้นหาข้อมูล มีการถกเถียง มีการเสนอความคิดเห็น เชื่อว่าแรกๆจะไม่มีใครแสดงความคิดเห็น แต่ถ้าผู้สอนซักถามหัวหน้ากลุ่ม ก็จะมีการเสนอความเห็น และช่วยกันหาคำตอบเหล่านั้น จึงทำให้ชั้นเรียนเกิดความสนุก ผู้สอนให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันวิเคราะห์ประเด็นที่กำหนดขึ้น ผู้เรียนเห็นด้วยหรือไม่กับประเด็นนั้นๆ ผู้เรียนจะมีความรู้สึกปลื้มใจกับที่ค้นคว้ามาไม่สูญเปล่า ได้รับคะแนน คำชื่นชม เสี่ยงปรบมือ ทำให้เรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียน การตอบคำถาม (สุกรี บุญเทพ, 2562)

สามารถสรุปได้ว่าการนำสถานการณ์มาเป็นฐานเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผู้สอนได้วางแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการจัดการโดยใช้สถานการณ์เป็นปัจจัยหลักเพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนั้นเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็น Learning by doing

2.2 รูปแบบกิจกรรมการสอน

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนและเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาได้เป็นอย่างดี โดยครูเป็นผู้จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้นในขณะที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมตินั้นพวกเขาจะได้ฝึกการใช้ภาษา การแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนด การแสดงออกทางพฤติกรรมทางสังคม การพูดเพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ได้แก่ การเชิญชวน การเจรจาต่อรอง และการร้องเรียน ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้นจะเป็นภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมที่สามารถประเมินได้โดยผ่านผลลัพธ์ในการทำกิจกรรมของผู้เรียน ที่ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์จากฝึกฝนทางด้านของการคิด ผ่านการสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่น รวมถึงสามารถวิเคราะห์และอภิปราย การแสดง การแก้ปัญหา การ

ตัดสินใจอย่างมี เหตุผล เพราะผู้เรียนจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนตาม สถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึง ได้ถูกต้อง เหมาะสม

การแสดงบทบาทสมมติที่ผู้สอนควรใช้คือละครจะประกอบด้วย ผู้กำกับคือผู้สอน และผู้เรียน ผู้แสดง คือผู้สอน (แสดงให้เห็นก่อนและผู้เรียน: แสดงตามผู้สอน) ผู้ชม คือ ผู้สอน ผู้เรียน และผู้คนที่ทั่วไป ใครก็ได้ ผู้เรียนจะได้รู้จักวิธีแก้ปัญหา ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนเข้าถึงบทบาท สมมติ เข้าถึงคำศัพท์ ประโยค เรื่องราว การแสดงถึงอารมณ์มีความรู้สึก ความกล้าแสดงออก ผู้สอนได้เสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ โดยผู้สอนเป็นคนสร้างขึ้นมา ให้ผู้เรียนกำกับ เรียบเรียง บทละคร และให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา เมื่อนำทุกอย่างมารวมกัน ปรากฏได้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้เองเป็น จากความท้าทายที่ได้สร้างให้กับผู้เรียนทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และการอัดคลิป วิดีโอ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ จำได้ ใช้เป็น อยู่และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ สนุก มีความสุข อยากทำอีก (ธิดารัตน์ น้อยสุวรรณ, 2562)

ขนิษฐา บุนนาคได้ให้หลักในการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติคือการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองนั้นจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องมีการวางแผนและ เตรียมการมาเป็นอย่างดี โดยการเตรียมการนั้นควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญดังนี้ (ขนิษฐา บุนนาค, 2561)

1. เรื่องเวลาไม่ควรจำกัดหรือกำหนดเวลาตายตัวในการแสดง เพื่อให้ผู้เรียน แสดงได้อย่างเต็มศักยภาพ
2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตามความเหมาะสมกับความสามารถ เพื่อสร้างความ เชื่อมมั่นและความภูมิใจในตนเอง
3. ให้ผู้เรียนได้เลือกเนื้อเรื่องที่จะแสดงตามความสนใจของผู้เรียน
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนและจัดฉากในการแสดงอย่างง่าย
5. จัดบรรยากาศให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วม ไม่สร้างความเครียด และให้ ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเสรีภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน
6. ให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและยอมรับฟังผู้อื่นโดยไม่เอา ความคิดเห็นตัวเองเป็นที่ตั้ง
7. ให้ผู้เรียนได้สลับสับเปลี่ยนบทบาทในการแสดงสามารถแสดงได้ทุก บทบาทที่ได้รับมอบหมาย
8. เน้นการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาและสาระความรู้ที่ได้จาก การแสดงและไม่จับผิดผู้เรียนอย่างเดียว

AI-Eiadeh และทีมงานได้เสนอกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ (Eiadeh et al, 2016)

ขั้นที่ 1 ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์และบทบาทสมมติที่มีมีระดับยากง่ายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนและความเป็นจริง บทบาทสมมติที่สร้างขึ้นนั้นจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ บทบาทที่ให้อาจมีลักษณะเปิดกว้างเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปิดเผยความคิด ความรู้สึกของตนมาก หรือบทบาทสมมติอาจกำหนดรายละเอียดในการแสดงของผู้เรียนให้มุ่งในส่วนที่ต้องการ

ขั้นที่ 2 คัดสรรผู้แสดงโดยผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

ขั้นที่ 3 เตรียมความพร้อมตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในการจัดฉาก

ขั้นที่ 4 ผู้สอนควรต้องเตรียมผู้ชม/ผู้สังเกตการณ์ในหัวข้อที่ควรสังเกตและแนวทางปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ที่ดี

ขั้นที่ 5 การแสดงซึ่งผู้แสดงมีความสำคัญมากที่ต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด เพื่อสื่อให้ผู้ชมเข้าใจในการแสดงนั้นๆ

ขั้นที่ 6 อภิปรายและประเมินผลจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อยที่เป็นการแสดงความคิดเห็นของการแสดงที่เกิดขึ้น รวมทั้งให้ผู้แสดงได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นด้วย

ขั้นที่ 7 ควรมีการแสดงเพิ่มเติมหากผู้เรียนเสนอแนะ

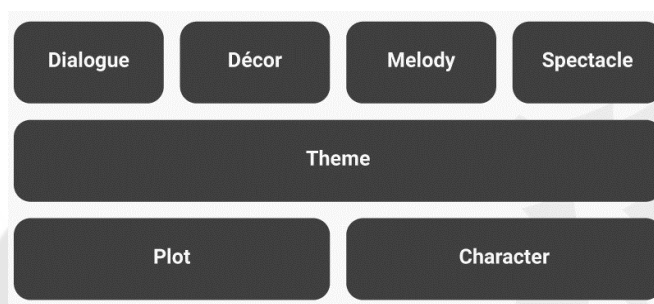
ขั้นที่ 8 หลังจากการแสดงเพิ่มเติมควรให้มีการอภิปรายและประเมินผลอีกครั้ง

ขั้นที่ 9 สรุปการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละกลุ่ม รวมถึงให้แต่ละกลุ่มหาข้อสรุปรวมที่ได้จากการอภิปรายของกลุ่มตน

2.2.2 การเล่าเรื่อง (Storytelling)

เอกกนก พนาดำรง (2019) กล่าวว่า การเล่าเรื่องถือเป็นนำความรู้ของคนที่ให้แสดงออกเพื่อสื่อสาร โดยรวมเอาทั้ง content and context คือ เนื้อหาและบริบท เพื่อนำเสนอความเชื่อ ความรู้สึกและอารมณ์ในการเล่าเรื่อง ซึ่งจะมีความหลากหลายกันออกไปขึ้นอยู่กับ Tacit knowledge หรือก็คือความรู้ต่างๆ ที่อยู่กับตัวบุคคลที่ประยุกต์ใช้ ซึ่งสามารถถือเป็นสามารถในส่วนของทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่ง ผ่านเครื่องมือที่เรียกว่ากระบวนการเล่าเรื่องที่มีอยู่มากมายหลายรูปแบบ

เตียวหยูเซียง กล่าวถึงการเล่าเรื่องที่มักจะนำเสนอความต้องการความคิดที่ซับซ้อนมากมีความหมายหลายประเภทของผู้เล่านี้เรียกร่องเก็บกดอุทธรณ์ตรรกะ จะสะท้อนกับผู้ฟังอย่างสุดซึ่ง อริสโตเติลเขียนอย่างกว้างขวางในการโน้มน้าวใจ ความเข้าใจของผู้เล่าเอาใจใส่ แม้จะเกี่ยวข้องกับคลาสสิกกรีก ละครเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเห็นคุณค่าในสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ สูตรของอริสโตเติล 7 องค์ประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 เทคนิคทั้ง 7 ของอริสโตเติลในการเล่าเรื่องให้ดี

ที่มา : (เตียวหยูเซียง, 2561)

1. เรื่องย่อ ผู้เล่าพยายามเล่าให้ครอบคลุม
2. ตัวละคร ผู้ฟังคือใคร ไม่ใช่แค่กลุ่มคน แต่คุณต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสิ่งที่พวกเขาชอบและความต้องการที่แท้จริงของพวกเขา
3. ธีม ผู้เล่าจะสร้างสถานะที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ฟังได้อย่างไรและยังตั้งตัวคุณเองให้แตกต่างจากคนอื่นได้อย่างไร ผู้เล่าสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปในการเล่าเรื่องทั้งความยากลำบากที่เกิดขึ้นและผ่านไปได้อย่างเรื่อง
4. บท การออกแบบของผู้เล่าจะเล่าให้ผู้ฟังอย่างไรและอย่างไร เสียงที่เป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการตรงกับสิ่งที่ผู้ฟังคาดหวังหรือไม่ บทมีความเหมาะสมเท่าใด
5. ทำนอง รูปแบบการออกแบบเรื่องเล่าโดยรวมจะดูน่าฟังพอใจและสามารถคาดเดาได้จากผู้ฟัง
6. การตกแต่ง ผู้เล่าจะนำเสนอทุกสิ่งอย่างไรเพื่อให้เรื่องตรงกับที่ผู้เล่าสามารถรับรู้ได้ การออกแบบแบบคลาสสิกหรือการจัดวางแบบเฉพาะตามความต้องการ

7. เรื่องราว ผู้เล่าจะทำให้การออกแบบโดดเด่นได้อย่างไรเพื่อให้ผู้ฟังจดจำได้ (เดี๋ยวยุเชียง, 2561)

สิทธิพงษ์ ศิริมาศเกษม ถอดความได้ว่า 8 ความลับของการเล่าเรื่อง (Storytelling) คือ

1. เกี่ยวข้องกับผู้ฟัง (Related) วิเคราะห์ผู้ฟัง เพื่อศึกษาหาวิธีที่จะเล่าเรื่องให้เข้าถึงผู้ฟัง

2. เส้นทาง (Journey) ผู้ฟังสนใจที่มาหรือเรื่องราวระหว่างทางก่อนถึงผลลัพธ์มากกว่า

3. นำส่งต่อหรือแบ่งปัน (Sharable) เป็นเรื่องราวที่น่าบอกต่อนอกจากจะน่าสนใจแล้ว ต้องสามารถสะท้อนมาถึงตัวผู้เล่าและก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีได้ ถ้าไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ผู้ฟังจะไม่เล่าต่อ

4. สร้างจินตนาการ (Imaginate) ผู้ฟังต้องนึกภาพตามได้

5. เรียบง่าย (Simple) เรื่องเล่าเข้าใจง่าย

6. สร้างอารมณ์ (Emotion) เรื่องเล่าควรมีช่วงที่เล่าถึงอารมณ์ต่างๆ

7. เกินความคาดหมาย (Unexpected) เรื่องเล่าอาจมีช่วงเกินความคาดหมาย เพื่อดึงความสนใจจากผู้ฟัง

8. เปรียบเทียบ (Compare) การเล่าเรื่องให้น่าสนใจหรือมีพลังต้องมีการเปรียบเทียบ (สิทธิพงษ์ ศิริมาศเกษม, 2562)

2.2.3 การร้องเพลง (Song)

การใช้บทเพลงในการเรียนรู้นับว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะการใช้บทเพลงเป็นวิธีการที่ง่าย ช่วยให้เกิดทักษะการเรียนรู้ได้รวดเร็วการใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ทั้งสามด้าน คือ 1. ด้านการออกเสียง การออกเสียงถือเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ด้านภาษากล่าวคือ ผู้เรียนต้องเริ่มจากการฝึกออกเสียง การใช้บทเพลงจึงเป็นวิธีที่ดีที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียง ผู้เรียนอาจเริ่มต้นจากการเลือกบทเพลงที่ชอบของแต่ละบุคคลก่อนเพราะการร้องเพลงภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนชอบนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการออกเสียงในแต่ละคำได้ถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น ที่สำคัญยิ่งผู้เรียนร้องเพลงที่ชอบบ่อยครั้งมากเพียงใด ผู้เรียนยิ่งจะได้ฝึกทักษะในเรื่องของสำเนียง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงคำในประโยคที่คล้ายกับเจ้าของภาษาแบบที่ผู้เรียนไม่รู้ตัวมากเท่านั้น 2. ด้านคำศัพท์ การฟังเพลงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนา

ภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว เพราะการฟังพร้อมกับการออกเสียงร้องเพลง สามารถช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้คำศัพท์แปลกใหม่ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ผู้เรียนอาจบันทึกคำศัพท์เหล่านี้ไว้และนำไป ค้นคว้าหาความหมายในภายหลัง เป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งฝึกความจำไปใน ขณะเดียวกัน 3.ด้านไวยากรณ์ ในขณะที่ผู้เรียนฟังเพลงนั้น การฟังเพลงสามารถช่วยผู้เรียนใน การจำรูปแบบประโยค การเรียงประโยคตามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การใช้คำต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะรูปแบบประโยคในเพลงโดยส่วน ใหญ่คือบทสนทนาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

เพลง จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การเลือกบทเพลงของผู้เรียน อาจเริ่มจากการเลือกเพลงที่ตนเองสนใจก่อน เพราะการเรียนภาษาจากเสียงดนตรีมีจุดประสงค์หลักคือ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก เข้าถึงง่าย บางครั้ง อาจจะต้องนั่งฟังเพลงเดิมทวนไปมาซ้ำ ๆ หากเลือกเพลงที่ผู้เรียนไม่สนใจจะทำให้ผู้เรียนเบื่อเร็ว และอาจไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร

การเลือกเพลงนอกจากเลือกจากความสนใจของผู้เรียนแล้ว สิ่งที่จะต้องคำนึงถึง อีกอย่างคือภาษาในบทเพลง ควรเป็นภาษาที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกัน ทั่วไป ผู้เรียนอาจเริ่มต้นจากง่ายไปหายาก เช่น เริ่มจากแนวเพลงป๊อปก่อน เพราะมีภาษาที่เข้าใจ ง่าย คำร้อง คำพูดชัดเจน สามารถเข้าถึงได้ง่าย เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมจึงให้ฝึกร้องแนวอื่น ๆ เพื่อเรียนรู้คำศัพท์กลุ่มใหม่ ๆ ที่กว้างขึ้น และหลากหลายมากขึ้น ผู้สอนอาจมีส่วนร่วมโดยการ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักสงสัยและฝึกตั้งคำถามให้บ่อยครั้งเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น การเรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลงจึงไม่ใช่เพียงการฟังอย่างเดียว เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเพียงแค่ว่า ช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษา หรือการออกเสียงเท่านั้น ดังนั้นแล้วสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านบทเพลงคือ ฟังแล้วไม่นิ่งเฉย ให้หมั่นสงสัยและฝึกตั้ง คำถามให้บ่อย

การเลือกบทเพลงจากความไพเราะ ผู้เรียนอาจเลือกบทเพลงจากความไพเราะ อย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องรู้จักความหมายของบทเพลงด้วย หลังจากที่ฟังจบต้องหาความหมาย ของเพลงมาอ่านเพิ่มเติม นอกจากจะช่วยให้เข้าถึงอารมณ์ของเพลงมากขึ้นแล้ว ยังช่วยให้เรียนรู้ ความหมายของคำศัพท์จากเพลงได้เป็นอย่างดี หากคุ้นคำศัพท์หรือประโยคใดที่มักจะใช้ในเพลง บ่อย ๆ ให้จดบันทึกไว้เป็นคลังคำศัพท์ของตนเอง ถ้ามีคำศัพท์แปลกใหม่หรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้น ให้ จดบันทึกและนำไปเปิดหาความหมาย หรือจดจำการใช้ประโยคเหล่านั้น เพราะคำศัพท์ หรือ ประโยคที่มีความยาวส่วนใหญ่มักจะเป็นภาษาที่ผู้คนใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน

เพลงเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ได้ผลจริง ปรากฏหลักฐานทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ดนตรีช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สองได้เรียนรู้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และพัฒนาการสะกดคำ ซึ่งเรียกสิ่งนี้ว่า “Mozart Effect” แนวคิดของทฤษฎีนี้บอกว่าการฟังเพลงคลาสสิกจะช่วยเพิ่มพูนศักยภาพทางสติปัญญาในด้านต่าง ๆ เช่นความสามารถในการเรียนรู้ เป็นต้น บทเพลงเป็นภาษาที่ผู้คนใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน ซึ่งเต็มไปด้วยคำศัพท์ วลี และสำนวนที่ใช้ได้จริงเป็นจำนวนมาก และบทเพลงมีเจตนาเพื่อผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษา คำพูดที่ปรากฏในบทเพลงจึงเป็นภาษาที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งยังเป็นภาษาที่ผู้คนใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันจริง จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย การฟังเพลงผู้ฟังจะได้ฟังเน้นไปที่การออกเสียง และการทำความเข้าใจถึงท่วงทำนองตลอดจนถึงจังหวะจะโคนของเพลงในภาษาอังกฤษ คำศัพท์ต่าง ๆ และรูปแบบของเสียงที่วนซ้ำไปมาจะทำให้ฝังอยู่ในหัวของผู้เรียนได้อย่างง่ายดาย ความสามารถในการฝังติดอยู่ในหัว คือความสามารถอันลึกลับของเสียงดนตรี ทำนองและเนื้อร้องจะซึมซับเข้าสู่ความคิดและติดวนซ้ำไปมาอยู่ในจิตของเรา ทั้งหมดจะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์และวลีต่าง ๆ ได้ เพราะทำนองที่เป็นดนตรีมีความสัมพันธ์กับเราอย่างลึกซึ้ง ทรงพลังและมีคุณค่าอย่างใหญ่หลวง สิ่งเหล่านี้คือกุญแจที่ใช้ปลดปล่อยอารมณ์ ทั้งยังมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และช่วยส่งเสริมให้สุขภาพของผู้เรียนดีขึ้นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สิ่งใดก็ตามที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอารมณ์ สิ่งนั้นมักจะง่ายที่จะจำและยากที่จะลืม สิ่งเหล่านี้จึงยืนยันได้ว่าการใช้เพลงมาช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดีดีกว่าวิธีอื่น เห็นได้จากหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้การเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก คือ เวลาในแต่ละวันของเราไม่มากพอเพื่อทุ่มเทให้กับการเรียน แต่การเรียนภาษาอังกฤษด้วยบทเพลงทำให้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องแบ่งเวลา ผู้เรียนสามารถฟังเพลงที่ไหนก็ได้ ในรถ ในครัว แม้กระทั่งกิจวัตรประจำวันอย่างการอาบน้ำ เพลงจะสอนวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน บทเพลงจะทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมของผู้ร้อง ตลอดจนถึงสิ่งที่ผู้ร้องคิด รู้สึกและถ่ายทอดออกมาผ่านบทเพลงสู่ผู้ฟัง ยิ่งหากผู้เรียนรู้จักเพลงหรือศิลปินที่มีชื่อเสียง ผู้เรียนจะสามารถถกประเด็นกับเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดาย

การเรียนภาษาอังกฤษด้วยบทเพลงจึงถือเป็นวิธีการที่ดีอีกวิธีหนึ่ง เพราะเพลงเต็มไปด้วยคำศัพท์ วลี และสำนวนที่ใช้ได้จริงเป็นจำนวนมาก และภาษาในเพลงส่วนมากมักจะเป็นภาษาที่ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกศึกษาตามความสนใจ เป็นภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถจดจำนำไปใช้ได้จริง ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเข้าใจทั้งคำแปล ภาษา สำนวน หรือรูปประโยคต่าง ๆ ในเพลงทั้งหมด เมื่อผู้เรียนเริ่ม

ในความสามารถการพูดและสร้างความคล่องแคล่วในการพูด การวิจัยนี้เก็บข้อมูลด้วยการสังเกต โดยการจัดกิจกรรมประกวดการเล่าเรื่องและทำการทดสอบความสามารถการพูด ผลการวิจัยแสดงถึงการพัฒนาประสิทธิภาพในการพูดโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องที่ดีขึ้น และผลการทดสอบผลการทดสอบการพูดในรอบที่สองอธิบายว่าด้านการพูดของนักเรียนมีความพัฒนาการที่ดีขึ้น การเล่าเรื่องสามารถพัฒนาความเข้าใจ คล่องแคล่ว คำศัพท์ ไวยากรณ์และการออกเสียง

เกศสุดา ปงลังกา (2550, น.37-41) ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน ซึ่งเลือก เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม(ฟัง-พูด) ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง โดยใช้การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลอง และผู้เรียนมีการพัฒนา ด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ศลิษา เตรศุพ (2553, น.41) ทำการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบประสิทธิผลของการเรียนการสอนโดยผ่านเกมและเพลง ช่วยสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น 1 ในแง่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ อื่นๆ โดยใช้สื่อเกมและเพลงต่อไปในอนาคต ในภาคปลายปีการศึกษา 2551 จำนวน 14 คน และ คัดเลือกเกมจำนวน 3 เกม เพลงจำนวน 2 เพลง มาใช้ดำเนินการสอนเนื้อหาด้านศัพท์และด้านไวยากรณ์ ทั้งนี้ได้ทำการวัดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน ประกอบกับให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า ผนวกกับชนิดคำถามปลายเปิดเพื่อสำรวจทัศนคติในเรื่องการนำเกมและเพลงมาใช้ในการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการใช้เกม มีแนวโน้มสูงกว่าการใช้เพลง ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนผ่านเพลงและเกม ผู้เรียนต้องการให้นำเกมมาใช้ ในการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความสามารถในการพูด และต้องการให้นำเพลงมาใช้ในการสอนคำศัพท์และความสามารถการฟัง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ผนวกกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play), การเล่าเรื่อง

(Storytelling) และการร้องเพลง (Song) จะช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้แสดงออกทางการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในรูปแบบการพูดภาษาอังกฤษแบบกลุ่ม, คู่ และเดี่ยวผ่านการจัดกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้ ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ผนวกกับกิจกรรมทั้ง 3 ไปทดลองใช้กับผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ห้องเรียนจำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 336 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาจากการแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยทางโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบละความสามารถเป็นจำนวน 8 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 41 คน เป็นกลุ่มทดลองตัวแปรที่ศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบเรียน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมดเป็น 22 คาบเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้ศึกษาเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียน คลิปวิดีโอ สื่อต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต ให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) จำนวน 8 คาบเรียน

1.1 สาระการเรียนรู้

- Asking and answering Yes/No, questions
- Express future plans
- Order food items and drinks

2. กิจกรรมการเล่าเรื่อง (Storytelling) จำนวน 6 คาบเรียน

2.1 สาระการเรียนรู้

- Introduce oneself to a group and suppose oneself to be another

Asean nations

- I'll have to think about it.

3. กิจกรรมการร้องเพลง (Song) จำนวน 6 คาบเรียน

3.1 สาระการเรียนรู้

- Make suggestion
- Express preferences

โดย 1 กิจกรรม 1 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมจำนวน 3 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
2. แบบประเมินด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

3.1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา และตัวชี้วัด ตามโครงสร้างรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร

3.1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยเป็น หนังสือเรียนประกอบการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23102 ของ

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบกับบทความ เพลง คลิปวิดีโอ และสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับกิจกรรม

3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน จำนวน 3 แผน ดังนี้

- แผนที่ 1 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) จำนวน 8 คาบ คาบละ 50 นาที (400 นาที)

- Asking and answering Yes/No, questions

- Express future plans

- Order food items and drinks

- แผนที่ 2 กิจกรรมการเล่าเรื่อง (Storytelling) จำนวน 6 คาบ คาบละ 50 นาที (300 นาที)

- Introduce oneself to a group and suppose oneself to be another Asean nations

- I'll have to think about it.

- แผนที่ 3 กิจกรรมการร้องเพลง (Song) จำนวน 6 คาบ คาบละ 50 นาที (300 นาที)

- Make suggestion

- Express preferences

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน ที่สร้างเรียบร้อยแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย ก่อนนำไปทดลองจริง

3.2 แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดมุ่งหมายที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) รวมทั้งจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.2.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน

- ตอนที่ 1 กำหนดให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จำนวน 1 หัวข้อจาก 10 หัวข้อ ด้วยวิธีการสุ่มหัวข้อ ด้วยวิธีการสุ่มหัวข้อ โดยกำหนดให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อน แบบทดสอบประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ Ask for information each other, Invitation to the party, Suggest the way to somewhere, Require someone to do something, Make an appointment, Advice someone to do something, Console a friend, See a doctor, Talk to teacher, and Discussion about the project

- ตอนที่ 2 กำหนดให้ผู้เรียนเล่าเรื่อง (Storytelling) ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จำนวน 1 หัวข้อจาก 10 หัวข้อ ด้วยวิธีการสุ่มหัวข้อ โดยกำหนดให้ผู้เรียนเล่าเรื่อง แบบทดสอบประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ Yourself, Movie/ Series, Best friend, Game, Fashion, Activity, Actor/Actress, Idol/ Influencer, Family, and School

- ตอนที่ 3 กำหนดให้ผู้เรียนร้องเพลง (Song) ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จำนวน 1 หัวข้อจาก 10 หัวข้อ ด้วยวิธีการสุ่มหัวข้อ โดยกำหนดให้ผู้เรียนร้องเพลงพร้อมบอกเหตุในการเลือกเพลงที่สอดคล้องกับหัวข้อที่ได้ แบบทดสอบประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ Love/ Romance, Broken heart, Have a crush on you, Enjoy/Dance, Remembrance, Miss, Cheer up, Movie/ Cartoon/ Series, Friendship, and Teenage

โดยชุดนี้ใช้ทดสอบทั้งก่อนและหลังการทดลอง เพื่อวัดความสามารถทางการพูดในหัวข้อต่าง ๆ ตามที่กำหนด และเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เกิดขึ้น จึงมีการปรับรูปแบบของการทดสอบจากรูปแบบเดิมในห้องเรียนเปลี่ยนเป็นให้ผู้เรียนอัดคลิปวิดีโอส่งผู้ประเมินเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ภายในประเทศและสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

3.2.4 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีน้ำหนักคะแนนตั้งแต่ 0 – 9 คะแนน ตามเกณฑ์การประเมินของ IELTS Speaking Band Descriptors (IELTS, 2018) ทั้ง 4 ส่วน ดังนี้ Fluency and Coherence ความคล่องและความต่อเนื่อง Lexical Resource (Vocabulary) ความหลากหลายของคำศัพท์ที่ใช้ Grammatical

Range and Accuracy ความหลากหลายของไวยากรณ์ที่ใช้และความถูกต้องในการใช้ และ Pronunciation สำเนียงการออกเสียง

3.2.5 ผู้เรียนได้คะแนนจากผู้ประเมินให้คะแนน 3 คน คือ ผู้วิจัย และ ครูที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษอีก 2 ท่าน ที่มีความเข้าใจเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบที่ตรงกัน จากนั้นหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดที่ได้

3.2.6 หากคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา และลงความเห็นว่าเป็นแบบทดสอบสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้หรือไม่ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Items-objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ, 2536)

คะแนนความคิดเห็น

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองแบบ One-group pretest-posttest design (Fitz-Gibbon และคนอื่น ๆ, 1987) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	การจัดการกระทำ	สอบหลัง
กลุ่มทดลอง (T)	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย :

T หมายถึง นักเรียนที่เลือกแบบการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

T_1 หมายถึง การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

X หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

T_2 หมายถึง การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การทดสอบ และประเมินผล
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 20 คาบ
4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
5. เก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์
6. สรุปและอภิปรายผล

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ

2. นำข้อมูลที่ได้มาสรุป หาค่าร้อยละและเขียนรายงานเป็นความเรียง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

3. ค่า t-test แบบ dependent samples วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การคำนวณหาค่าสถิติดังกล่าวข้างต้นใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Sig. แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 41 คน โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมดเป็น 22 คาบเรียน

คาบเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ตอนที่ 2 การนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองจากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ผู้วิจัยศึกษาผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง ดังปรากฏใน ตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ผลการทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	9.44	1.467	14.37	1.933	-19.680	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่มา : (นวพร กุลชนะจิระ, 2563)

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองอยู่ที่ 9.44 และ 14.37 ตามลำดับ แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 การนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลัง
การ ทดลองจากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย

ตาราง 3 ผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้ประเมิน 3 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนการ ทดลอง (36 คะแนน)			ค่าเฉลี่ย	IELTS Speaking Band	คะแนนหลังการ ทดลอง (36 คะแนน)			ค่าเฉลี่ย	IELTS Speaking Band	ค่าความ แตกต่าง (เพิ่มขึ้น/ ลดลง)	
	ผู้ประเมินคนที่					ผู้ประเมินคนที่						
	1	2	3			1	2	3				
1	8	7	8	8	2	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
2	8	10	10	9	2	17	16	19	17	4	เพิ่มขึ้น	8
3	9	9	9	9	2	18	14	18	17	4	เพิ่มขึ้น	8
4	9	9	9	9	2	14	13	14	14	4	เพิ่มขึ้น	5
5	10	10	10	10	3	15	15	17	16	4	เพิ่มขึ้น	6
6	11	13	13	12	3	16	18	18	17	4	เพิ่มขึ้น	5
7	9	8	9	9	2	13	12	13	13	3	เพิ่มขึ้น	4
8	9	8	9	9	2	13	13	15	14	4	เพิ่มขึ้น	5
9	9	8	8	8	2	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
10	9	8	8	8	2	13	10	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
11	9	8	8	8	2	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
12	9	8	8	8	2	13	10	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
13	9	8	8	8	2	13	12	14	13	3	เพิ่มขึ้น	5
14	8	10	11	10	3	13	14	14	14	4	เพิ่มขึ้น	4
15	9	8	8	8	2	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	4
16	8	10	11	10	3	13	13	14	13	3	เพิ่มขึ้น	3
17	8	10	11	10	3	13	14	14	14	4	เพิ่มขึ้น	4
18	8	7	7	7	2	14	14	14	14	4	เพิ่มขึ้น	7

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง (36 คะแนน)			ค่า เฉลี่ย	IELTS Speaking Band	คะแนนหลังการ ทดลอง (36 คะแนน)			ค่า เฉลี่ย	IELTS Speaking Band	ค่าความ แตกต่าง (เพิ่มขึ้น/ ลดลง)	
	ผู้ประเมินคนที่					ผู้ประเมินคนที่						
	1	2	3			1	2	3				
19	9	9	8	9	2	15	15	17	16	4	เพิ่มขึ้น	7
20	9	9	9	9	2	14	14	18	15	4	เพิ่มขึ้น	6
21	10	13	13	12	3	14	17	18	16	4	เพิ่มขึ้น	4
22	12	12	14	13	3	17	17	19	18	5	เพิ่มขึ้น	5
23	10	11	11	11	3	15	15	16	15	4	เพิ่มขึ้น	4
24	10	13	13	12	3	17	18	19	18	5	เพิ่มขึ้น	6
25	10	9	9	9	2	19	13	19	17	4	เพิ่มขึ้น	8
26	11	11	11	11	3	20	18	19	19	5	เพิ่มขึ้น	8
27	8	7	8	8	2	14	13	16	14	4	เพิ่มขึ้น	6
28	9	8	8	8	2	13	13	15	14	4	เพิ่มขึ้น	6
29	9	9	8	9	2	13	13	14	13	3	เพิ่มขึ้น	4
30	10	11	11	11	3	14	14	16	15	4	เพิ่มขึ้น	4
31	10	12	11	11	3	15	16	17	16	4	เพิ่มขึ้น	5
32	9	9	11	10	3	13	13	14	13	3	เพิ่มขึ้น	3
33	8	7	7	7	2	13	13	16	14	4	เพิ่มขึ้น	7
34	9	9	11	10	3	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	2
35	9	10	10	10	3	13	11	13	12	3	เพิ่มขึ้น	2
36	10	10	10	10	3	13	12	15	13	3	เพิ่มขึ้น	3
37	11	11	10	11	3	15	14	15	15	4	เพิ่มขึ้น	4
38	11	10	11	11	3	15	14	17	15	4	เพิ่มขึ้น	4
39	9	9	8	9	2	13	13	14	13	3	เพิ่มขึ้น	4
40	9	8	8	8	2	13	12	13	13	3	เพิ่มขึ้น	5
41	8	7	8	8	2	14	15	17	15	4	เพิ่มขึ้น	7
\bar{X}	9.24	9.34	9.59	9.44	2	14.27	13.56	15.41	14.37	4	เพิ่มขึ้น	4.93
ร้อยละ	23.69	23.95	24.59	24.21		36.59	34.77	39.51	36.85		เพิ่มขึ้น	12.64

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.44 คิดเป็นร้อยละ 24.21 ที่ และคะแนนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 14.37 คิดเป็นร้อยละ 36.85 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.93 คิดเป็นร้อยละ 12.64

ผลคะแนนก่อนการทดลองเมื่อเทียบกับระดับที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ IELTS (International English Language Testing System) นั้นเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 2 และคะแนนหลังการทดลองเมื่อเทียบกับระดับที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ IELTS (International English Language Testing System) นั้นสูงขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความหมายคือเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานครก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีพัฒนาการทางด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ห้องเรียนจำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 336 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยทางโรงเรียนจัดห้องเรียนแบบคณะความสามารถเป็นจำนวน 8 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 41 คน เป็นกลุ่มทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไข การทดลองใช้ และดำเนินการปรับปรุงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

2.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผ่านการตรวจสอบจาก

ผู้เชี่ยวชาญแล้ว เกณฑ์การประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษของ IELTS Speaking Band Descriptors (IELTS, 2018)

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การทดสอบ และประเมินผล

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 20 คาบ

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

3.5 เก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์

3.6 สรุปและอภิปรายผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนด

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ

4.2 นำข้อมูลที่ได้มาสรุป หาค่าร้อยละและเขียนรายงานเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจากจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลสำเร็จดังกล่าวมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ผนวกกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play), การเล่าเรื่อง (Storytelling) และการร้องเพลง (Song) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดเรียงลำดับกิจกรรม การจัดเรียงกิจกรรมตามลำดับ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานนั้น เป็นการจำลองเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ร่วมกับกิจกรรมเปิดได้โอกาสให้ผู้เรียนพูด ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ดังเห็นได้จากคะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ การเชื่อมโยงความคิด และเรียบเรียงผ่านการพูดที่คล่องแคล่ว ถูกต้องและมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น การเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีความหลากหลาย มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่กว้างขวางขึ้น และเลือกใช้คำศัพท์ในแต่ละบริบทที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมขึ้น รวมทั้งการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ถูกต้อง สามารถในการสื่อสารด้วยการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและใช้รูปแบบประโยคที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสามารถสื่อสารได้เข้าใจด้วยการพูดได้ดีขึ้น ซึ่งจากการทดลอง คะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนน ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.44 คิดเป็นร้อยละ 24.21 และคะแนนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 14.37 คิดเป็นร้อยละ 36.85 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.93 คิดเป็นร้อยละ 12.64 (จากตารางที่ 3) ซึ่งผลคะแนนก่อนการทดลองเมื่อเทียบกับระดับที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษของ IELTS (International English Language Testing System) นั้นเฉลี่ยอยู่ที่ ระดับ 2 คือไม่สามารถสื่อสารคำศัพท์ขั้นพื้นฐานได้คือไม่สามารถสื่อสารเป็นเรื่องราวได้พูดได้เป็น คำ ๆ เฉพาะคำศัพท์สั้นๆ ที่คุ้นเคยเท่านั้น มีปัญหาในการทำความเข้าใจภาษาพูดและภาษาเขียน และคะแนนหลังการทดลองเมื่อเทียบกับระดับที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของ IELTS (International English Language Testing System) นั้นสูงขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4 คือ มีความสามารถในการสื่อสารจำกัดคือมีความสามารถในการสื่อสารจำกัดเฉพาะเรื่องที่ตนเอง

คุ้นเคย มีปัญหาในการสื่อสาร การเข้าใจและการแสดงออกทางความคิดและไม่สามารถใช้ภาษาที่ซับซ้อนได้

เป็นผลสะท้อนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนและเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาได้เป็นอย่างดี โดยครูเป็นผู้จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้นในขณะที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมตินั้นพวกเขาจะได้ฝึกการใช้ภาษา การแสดงออกทางพฤติกรรมทางสังคม การพูดเพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ได้แก่ การเชิญชวน การเจรจาต่อรอง และการร้องเรียน โดยผู้เรียนต้องทำกิจกรรมอย่างมีความหมายและผลลัพธ์ของกิจกรรม จะเป็นสิ่งประเมินความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ผ่านการสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นที่สามารถ พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เป็นการฝึกฝนความสามารถการคิด การวิเคราะห์ การอภิปราย การแสดง การแก้ปัญหา การตัดสินใจอย่างมี เหตุผล เพราะผู้เรียนจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่างๆได้ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (จิตราตน์ น้อยสุวรรณ, 2562) การแสดงบทบาทสมมติที่ผู้สอนจะแสดงให้เห็นก่อนและผู้เรียน: แสดงตามผู้สอน ผู้เรียนจะได้รู้จักวิธีแก้ปัญหา ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนเข้าถึงบทบาทสมมติ เข้าถึงคำศัพท์ ประโยค เรื่องราว การแสดงถึงอารมณ์มีความรู้สึก ความกล้าแสดงออก ผู้สอนได้เสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ โดยผู้สอนเป็นคนสร้างขึ้นมา ให้ผู้เรียนกำกับ เรียบเรียงบทละคร และให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา เมื่อนำทุกอย่างมารวมกัน ปรากฏได้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้เองเป็น จากความท้าทายที่ได้สร้างให้กับผู้เรียนทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และการอัดคลิปวิดีโอ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ จำได้ ใช้เป็นอยู่และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ สนุก มีความสุข อยากทำอีก

และกิจกรรมการเล่าเรื่อง (Storytelling) ที่เป็นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนกำหนดหัวข้อการเล่าเรื่องที่ทำให้ผู้เรียนได้เล่าเรื่องตามหัวข้อที่เลือก ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องที่ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องที่อาจประกอบด้วยท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึกต่อเรื่องเล่า นั้น เป็นการนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาใช้ในการฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติต่อหัวข้อที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเป็นรายบุคคลต่อครั้ง ที่สอดคล้องกับคำกล่าวของ (เอกกนก พนาดีรัง, 2554, น.194-196) ที่ว่าการเล่าเรื่องถือเป็นนำความรู้ของ คนให้แสดงออกเพื่อสื่อสาร โดยรวมเอาทั้ง content and context คือ เนื้อหาและบริบท เพื่อนำเสนอความเชื่อ ความรู้สึกและอารมณ์ในการเล่าเรื่อง ซึ่งจะมีความหลากหลายกันออกไปขึ้นอยู่กับ

กับ Tacit knowledge หรือก็คือความรู้ต่างๆ ที่อยู่กับตัวบุคคลที่ประยุกต์ใช้ ซึ่งสามารถถือเป็นสามารถในส่วนของทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่ง ผ่านเครื่องมือที่เรียกว่ากระบวนการเล่าเรื่องที่มีอยู่มากมายหลายรูปแบบ

รวมทั้งกิจกรรมการร้องเพลง (Song) เป็นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนกำหนดหัวข้อการร้องเพลง ที่ให้ผู้เรียนได้ร้องเพลงที่สอดคล้องหรือสื่อความได้ตามหัวข้อที่ผู้เรียนเลือก ซึ่งเป็นการร้องเพลงที่ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงที่อาจประกอบด้วยอารมณ์ ความรู้สึกต่อเพลงที่ผู้เรียนเลือก ถือเป็น การนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับมาใช้ในการฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติให้สอดคล้องกับทั้งตัวผู้เรียนและหัวข้อที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้เรียนร้องเพลงพร้อมนำเสนอเหตุผลในการเลือกเพลงเป็นรายบุคคลต่อครั้งที่สอดคล้องกับคำกล่าวของ (Council, 2019, online) ที่ว่าการใช้บทเพลงในการเรียนรู้นับว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะการใช้บทเพลงเป็นวิธีการที่ง่าย ช่วยให้เกิดทักษะการเรียนรู้ได้รวดเร็วการใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ทั้งสามด้าน คือ 1.ด้านการออกเสียง การออกเสียงถือเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ด้านภาษา กล่าวคือ ผู้เรียนต้องเริ่มจากการฝึกออกเสียง การใช้บทเพลงจึงเป็นวิธีที่ดีที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียง ผู้เรียนอาจเริ่มต้นจากการเลือกบทเพลงที่ชอบของแต่ละบุคคลก่อนเพราะการร้องเพลงภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนชอบนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการออกเสียงในแต่ละคำได้ถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น ที่สำคัญยังผู้เรียนร้องเพลงที่ชอบบ่อยครั้งมากเพียงใด ผู้เรียนยิ่งจะได้ฝึกทักษะในเรื่องของสำเนียง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงคำในประโยคที่คล้ายกับเจ้าของภาษาแบบที่ผู้เรียนไม่รู้ตัวมากเท่านั้น 2.ด้านคำศัพท์ การฟังเพลงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว เพราะการฟังพร้อมกับการออกเสียงร้องเพลง สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์แปลกใหม่ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ผู้เรียนอาจบันทึกคำศัพท์เหล่านี้ไว้และนำไปค้นคว้าหาความหมายในภายหลัง เป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งฝึกความจำไปในขณะเดียวกัน 3.ด้านไวยากรณ์ ในขณะที่ผู้เรียนฟังเพลงนั้น การฟังเพลงสามารถช่วยผู้เรียนในการจำรูปแบบประโยค การเรียงประโยคตามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การใช้คำต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะรูปแบบประโยคในเพลงโดยส่วนใหญ่คือบทสนทนาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เพลงจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การเลือกบทเพลงของผู้เรียน อาจเริ่มจากการเลือกเพลงที่ตนเองสนใจก่อน เพราะการเรียนภาษาจากเสียงดนตรีมี

จุดประสงค์หลักคือ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก เข้าถึงง่าย บางครั้งอาจจะต้องนั่งฟังเพลงเดิมทวนไปมา ซ้ำ ๆ หากเลือกเพลงที่ผู้เรียนไม่สนใจจะทำให้ผู้เรียนเบื่อเร็วและอาจไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยในช่วงเวลาของการดำเนินการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยต้องดำเนินการปรับรูปแบบการจัดกิจกรรมตามแบบแผนแรกที่สามารถดำเนินการวิจัยที่สถานศึกษาได้นั้น เปลี่ยนเป็นการดำเนินการวิจัยในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้การวิจัยดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามนโยบายการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ภายในประเทศและและสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

สามารถสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังได้รับการจัดกิจกรรมทั้งสามรูปแบบเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย จึงใช้ค่อนข้างเวลามากขึ้นในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในขั้นนำและขั้นสอนในช่วงแรกหรือทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว ทำให้มีเวลาในการฝึกน้อยส่งผลให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมได้อย่างไม่เต็มที่
2. เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ขึ้น ผู้เรียนจึงต้องเรียนผ่านระบบออนไลน์และได้รับภาระงานจากหลายรายวิชาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกังวลและไม่ค่อยมีสมาธิในการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เท่าที่ควร

ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยวางแผนการทำกิจกรรมในรูปแบบปกติที่สามารถดำเนินการที่สถานศึกษา ในคาบเรียนปกติ แต่เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ขึ้น ผู้วิจัยจึงไม่สามารถดำเนินการวิจัยได้ตามรูปแบบที่วางแผนไว้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติตัวแบบใหม่ New Normal ที่ต้องมีการเว้นระยะห่าง Social Distancing และนโยบายการปิดสถานศึกษา รวมถึงการสลับวันมาเรียนของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ตามรูปแบบที่วางไว้ โดยปรับวิธีการเป็นการเรียนการสอนและประเมินผลผู้เรียนผ่านระบบออนไลน์ ตามแผนการที่วางไว้ รวมถึงตระหนักถึงแนวทางการปฏิบัติตัวระยะยาวในอนาคต Next Normal ที่ระบบการศึกษาจะดำเนินไปในแนว

ทางการเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านระบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ พร้อมทั้งสื่อการจัดการเรียนรู้และบทเรียนต่างๆ เพื่อจัดทำให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ได้มากขึ้นและหลากหลายสอดคล้องกับผู้เรียนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้มากขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยที่ได้เสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรศึกษาและหาข้อมูล พร้อมตัวอย่างที่สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ให้เหมาะสม หลากหลายและชัดเจนกับระดับของผู้เรียน

1.2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและแสดงออกให้ได้มากที่สุด พร้อมทั้งเลือกการให้คำแนะนำเพื่อก่อให้เกิดความกล้าแสดงออกให้ครั้งต่อไป

1.3 ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองสร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนให้ความสนใจ แล้วช่วยให้คำแนะนำ เพื่อให้สถานการณ์ที่ผู้เรียนสร้างนั้นสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลต่อความภาคภูมิใจในความสำเร็จของผู้เรียนตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดไปใช้ในรายชื่อของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เช่น รายวิชาภาษาจีน รายวิชาภาษาอาหรับ ภาษามลายู หรือ รายวิชาภาษาต่างประเทศต่างๆ ตามบริบทของสถานศึกษา

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้แนวโน้มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษชัดเจนขึ้น

2.3 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรให้ผู้เรียนได้ลองประเมินตนเองเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้และประเมินตนเองควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

2.4 ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานให้อยู่ในรูปแบบออนไลน์เพื่อสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น New Normal และต่อเนื่องไปในอนาคต Next Normal

บรรณานุกรม

Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. London: Longman.

Council, B. (2019). 5 เหตุผลสำคัญว่าทำไมคุณถึงพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที.

www.britishcouncil.or.th/english/tips/5-reasons-why-you-cannot-speak-english

Eiadeh, A.-R. A.-., Al.Sobh, M. A., Al-Zoubi, S. M., & Al-Khasawneh, F. (2016). Improving English Language Speaking Skills of Ajloun National University Students. 2016, 181-195.

English, F. (2019). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. www.fmcpenglish.com

Finochiaro, M., & Christopher, B. (1983). *The Functional National Approach*. New York: Oxford.

Fitz-Gibbon, C. T., Herman, J. L., Morris, L. L., Morris, L. L., University of California, L. A. C. f. t. S. o. E., California Univ., L. A. C. f. t. S. o. E., & , U. o. C. C. f. t. S. o. E. (1987). *How to Design a Program Evaluation*: SAGE Publications.

IELTS. (2018, December 24, 2018). Understanding the IELTS Speaking band descriptors. <https://www.ieltsessentials.com/blog/2018/12/24/understanding-the-ielts-speaking-band-descriptors>

Littlewood, W. (1998). *Communicative Language Teaching 18th*. Cambridge: Cambridge University.

Richards, J. C. (2019). *Drills in Language Teaching*.

www.professorjackrichards.com/drills-language-teaching

Scott, R. (1981). *Speaking in Keith 'Johnson and Keith Morrow in Communication in the Classroom*. London: Longman Group Ltd.

Sharma, D. R. (2018). Action Research on Improving Students' Speaking Proficiency in Using Cooperative Storytelling Strategy. *Journal of NELTA Surkhet*, 5, 97-105.

Shin, J. K., & Crandall, J. J. (2014). *Teaching Young Learners English :From Theory to Practice*. Boston: National Geographic Learning.

Springnews. (2558). ปัญหาเด็กไทยกับการใช้ภาษาอังกฤษ.

<https://www.youtube.com/watch?v=F6aD94pSq5c>

Thai for communication. ทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนต้องมี.

<https://thaiforcommunication.weebly.com/>

Underhill, N. (1994). *Testing Spoken Language : A Handbook of Oral Testing Techniques*
Cambridge: Cambridge University Press.

กฤษฎา มงคลศรี, และ สายสุดา สุขแสง. (2562). Learning to do.

www.learningandteachings.blogspot.com/2019/06/learning-to-do.html

เกศสุดา ปงลังกา. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถ ด้าน
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชนิษฐา บุณนาค. (2561). การเล่นเกมบทบาทสมมติ (Role Playing) กิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับ เด็ก
ปฐมวัย. www.youngciety.com/article/learning/role-playing.html

ฉลของรัฐ เฉอมมาลัยชลมารค. (2563). NEXT NORMAL กับวิถีใหม่แห่งการสื่อสาร. สืบค้นจาก
<https://www2.rsu.ac.th/samrangsit-online-detail/CommArts-Article15>

เดี่ยวหุ่ยเซียง. (2561). The Hero's Journey (2012). [www.interaction-
design.org/literature/topics/storytelling](http://www.interaction-design.org/literature/topics/storytelling).

เท็อน ทองแก้ว. (2563). การออกแบบการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่: ผลกระทบจากการแพร่ระบาด
COVID-19 New Normal Based Design in Education: Impact of COVID-19. สืบค้น
จาก <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/withayajarnjournal/article/view/241830>

ธนพิชฌน์ แก้วกา. (2563). กรุงเทพมหานคร พร้อมจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง 4 On ในช่วง
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 สืบค้นจาก
<https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG200528215613401>

ธิดารัตน์ น้อยสุวรรณ. (2562). Class Action “Role Play”.

<https://learningandteachings.blogspot.com/2019/06/class-action-role-play.html>

บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2559). I SPEAK ENGLISH เพื่อชีวิตที่ BETTER.

[https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=44363&Key=news_Teerak
iat](https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=44363&Key=news_Teerakiat)

ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์
ส่งเสริมวิชาการ.

วีโกอินเตอร์. (2557). เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับระดับและ

- ศักยภาพของผู้เรียน. www.wegointer.com/2014/04/เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับระดับและศักยภาพของผู้เรียน
- ศศิลา เตรศุภ. (2553). ประสิทธิภาพของเกมและเพลงช่วยสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น 1. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 17(2).
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการ สื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (บัณฑิต วิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. (สารนิพนธ์ศศ.ม.).
- คันสนะ มุลทาดี. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 10(1).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2563). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.3. <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3865>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>
- สิทธิพงศ์ ศิริมาศเกษม. (2562). MC46 ความลับของการเล่าเรื่อง Storytelling. <https://soundcloud.com/creativetalkpodcast/mc46-storytelling-part-2>
- สุกรี บุญเทพ. (2562). Situation Based learning การมีส่วนร่วมโดยใช้เหตุการณ์ปัจจุบัน. <https://learningandteachings.blogspot.com/2019/06/situation-based-learning.html>
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกกนก พนาดำรง. (2019). การเขียนเรื่องเล่า ด้วยเทคนิค การเล่าเรื่อง (Story telling). เวชบัณฑิตปริชา, 9(3), 194-196. Retrieved from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/simedbull/article/view/198452>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
- ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 4 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. สมรรถนะ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. การกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการชุดนี้มีค่า IOC = 1.0

ตาราง 5 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. สมรรถนะ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. การกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการชุดนี้มีค่า IOC = 1.0

ตาราง 6 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. สมรรถนะ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. การกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการชุดนี้มีค่า IOC = 1.0

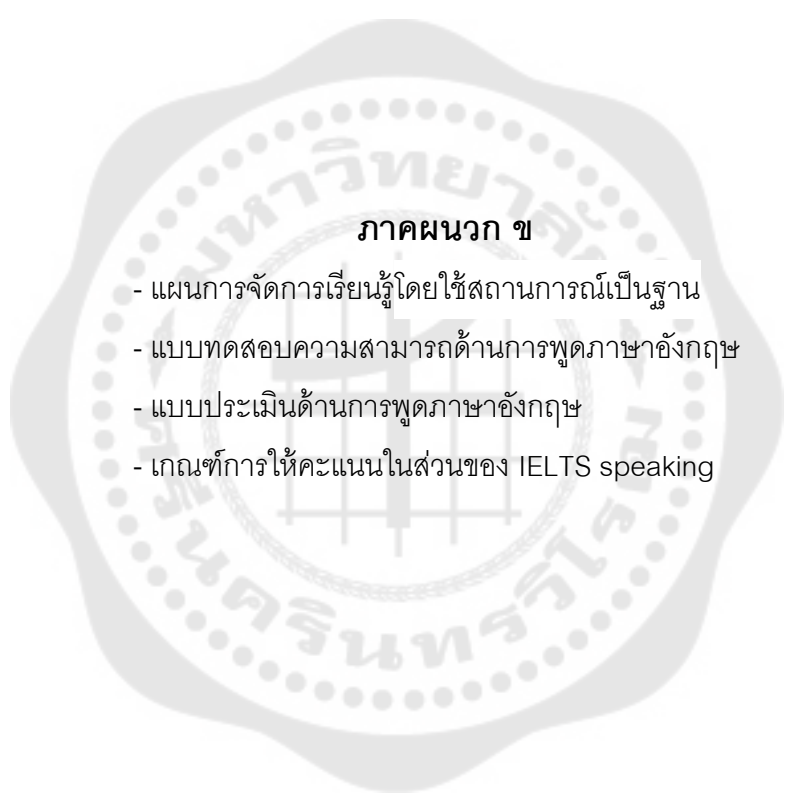
ตาราง 7 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
Part 1 การแสดงบทบาทสมมติ Role-Play					
1. Ask for information each other	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. Suggest the way to somewhere	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. Make an appointment	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. Console a friend	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. Talk to teacher	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. Invitation to the party	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. Require someone to do something	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. Advice someone to do something	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. See a doctor	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. Discussion about the project	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ตาราง 7 (ต่อ)

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
Part 2 การเล่าเรื่อง Storytelling					
1. Yourself	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. Best friend	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. Fashion	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. Actor/Actress	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. Family	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. Movie/ Series	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. Game	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. Activity	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. Idol/ Influencer	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. School	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
Part 3 การร้องเพลง Song					
1. Love/ Romance	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. Have a crush on you	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. Remembrance	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. Cheer up	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. Friendship	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. Broken heart	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. Enjoy/Dance	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. Miss	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. Movie/ Cartoon/ Series	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. Teenage	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

หมายเหตุ : คัดเลือกหัวข้อที่ 1 - 10 ที่มีค่า IOC ≥ 0.5

ภาคผนวก ข

- แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
- แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- แบบประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS speaking

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 8 ชั่วโมง
 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษาที่ 2563 สัปดาห์ที่ 1-4 วันที่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อหน่วย She must be really smart.

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
 ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ
 นำไปใช้ได้

อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
 สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
 อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม. 3/1 สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
 สถานการณ์ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่าง
 ต่อเนื่องและเหมาะสม

ต 2.1 ม. 3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม
 มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม. 3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน
 ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.2 ม. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูล
 ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอา
 ชีพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชีวิต

1. การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จำลองในห้องเรียนและสถานศึกษา ชุมชนและสังคม (K)
2. นำเสนอข้อมูล สื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในห้องเรียน วิเคราะห์ และ สรุปใจความสำคัญ (P)
3. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม (A)

3. สาระสำคัญ

เพื่อนักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารตามสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

4. สาระการเรียนรู้

- ความรู้**
- Asking and answering Yes/No questions
 - Order food items and drinks
 - Express future plans

ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

การทำงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้ภาษาในการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน กระบวนการคิด การให้เหตุผล เรื่องที่ฟัง การสรุปความรู้

5. สมรรถนะ

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ใช้ทักษะชีวิตและใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้ จิตสาธารณะ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้ และคะแนน)

กิจกรรม Role-Play

8. กิจกรรมการเรียนรู้

- ขั้นนำ** ผู้สอนนำเข้าบทเรียนด้วยการถามคำถามที่เป็น Asking and answering Yes/No questions รูปแบบภาษาไทย

ชั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายรูปแบบของประโยคคำถามในภาษาอังกฤษที่มี 2 รูปแบบ คือ Wh question และ Yes/No questions
2. ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการของ Yes/No questions พร้อม ยกตัวอย่าง ประโยค
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ประโยคคำถาม Yes/No questions ลองยกตัวอย่างให้ เพื่อนๆ
4. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันเสนอสถานการณ์เพื่อนำมาแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอนให้ เงื่อนไขเพียงแค่ว่าต้องมีการถามตอบแบบ Wh question และ Yes/No questions อย่างน้อย 3 ประโยค
5. ผู้สอนสุ่มจัดกลุ่มและให้แต่ละกลุ่มปรึกษา วางแผนการแสดงบทบาทสมมติ พร้อม เลือกผู้แสดง
6. ผู้สอนให้คำแนะนำในส่วนของบท และให้เวลาฝึกซ้อม จัดฉากตามความพร้อมและ สภาพการณ์ที่เป็นอยู่
7. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงว่าจะต้องสังเกตอะไร และปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
8. สุ่มกลุ่มออกมาแสดงตามลำดับ
9. อภิปรายและประเมินผล การอภิปรายผลส่วนใหญ่จะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย การอภิปราย จะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ การแสดงออกของผู้แสดง และเปิดโอกาสให้ผู้ แสดงได้แสดงความคิดเห็นด้วย
10. เติมเต็ม หัวข้อ Order food items and drinks และ Express future plans ตามลำดับ ในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง

ชั้นสรุป แต่ละกลุ่มสรุปผลการอภิปรายของกลุ่มตน และหาข้อสรุปรวม หรือการ เรียนรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรม ของบุคคล

9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้

Power Point

10. การวัดและประเมินผล

แบบประเมินความสามารถในการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 4 ชั่วโมง
 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษาที่ 2563 สัปดาห์ที่ 5-6 วันที่.....
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย What do you do there?

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
 ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ
 นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
 สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
 อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม. 3/1 สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว
 สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่าง
 ต่อเนื่องและเหมาะสม

ต 2.1 ม. 3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม
 มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม. 3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน
 ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.2 ม. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูล
 ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบ
 อาชีพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชีวิต

1. การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จำลองในห้องเรียนและสถานศึกษา ชุมชนและสังคม (K)
2. นำเสนอข้อมูล สื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในห้องเรียน วิเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญ (P)
3. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม (A)

3. สาระสำคัญ

เพื่อนักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารตามสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

4. สาระการเรียนรู้

- ความรู้**
- Teen activities
 - Express future plans

ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

การทำงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้ภาษาในการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน
กระบวนการคิด การให้เหตุผล เรื่องที่ฟัง การสรุปความรู้

5. สมรรถนะ

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ใช้ทักษะชีวิตและใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนใฝ่รู้ จิตสาธารณะ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้ และคะแนน)

กิจกรรม Storytelling

8. กิจกรรมการเรียนรู้

- ขั้นนำ** ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนสนใจ รวมทั้งสอบถามถึงการทำกิจกรรมนั้นๆ ของผู้เรียน

ขั้นสอน

ผู้สอนกับผู้เรียนช่วยกันรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ

1. ผู้สอนลองเล่าเรื่องของผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม 1 กิจกรรมเป็นภาษาไทย แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ
 2. ผู้สอนเปิด VDO – Storytelling ให้ผู้เรียนดู แล้วถามคำถามภาษาอังกฤษเรื่องที่เปิด จากนั้นช่วยกันอภิปรายกับผู้เรียน
 3. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันแต่งเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมที่สนใจและวางแผนว่าจะทำกิจกรรมนั้นๆ
 4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่งเรื่องราวหรือหาเรื่องราวมาปรับแต่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่ชื่นชอบ และวางแผนว่าจะทำกิจกรรมนั้นๆ เพื่อมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง รายบุคคลหรือจับคู่ก็ได้
 5. ผู้สอนให้คำแนะนำในส่วนของบท และให้เวลาฝึกซ้อม
 6. ผู้สอนสุ่มเลขที่ออกมาเล่าเรื่องราวของผู้เรียนหน้าชั้นเรียน โดยผู้เรียนที่นั่งฟังต้องสรุปเรื่องของผู้เล่าเรื่องราวไว้อภิปรายร่วมกันภายหลัง
 7. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการเล่าเรื่องว่าจะต้องสังเกตอะไร และปฏิบัติตัวอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
 8. อภิปรายและประเมินผลตามลำดับ
- ขั้นสรุป** อภิปรายผลโดยรวม ร่วมกับผู้เรียน
9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
Power Point VDO Internet
 10. การวัดและประเมินผล
แบบประเมินความสามารถในการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 4 ชั่วโมง
 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษาที่ 2563 สัปดาห์ที่ 7-8 วันที่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อหน่วย How does that one fit?

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
 ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ
 นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
 สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
 อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม. 3/1 สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว
 สถานการณ์ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่าง
 ต่อเนื่องและเหมาะสม

ต 2.1 ม. 3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม
 มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ม. 3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน
 ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.2 ม. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูล
 ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบ
 อาชีพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชีวิต

1. การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จำลองในห้องเรียนและสถานศึกษา ชุมชนและสังคม (K)
2. นำเสนอข้อมูล สื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในห้องเรียน วิเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญ (P)
3. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม (A)

3. สาระสำคัญ

เพื่อนักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารตามสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

4. สาระการเรียนรู้

- ความรู้**
- Make suggestion
 - Express preferences

ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

การทำงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้ภาษาในการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน กระบวนการคิด การให้เหตุผล เรื่องที่ฟัง การสรุปความรู้

5. สมรรถนะ

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ใช้ทักษะชีวิตและใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่รู้ จิตสาธารณะ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้ และคะแนน)

กิจกรรม Singing

8. กิจกรรมการเรียนรู้

- ขั้นนำ** ผู้สอนนำเข้าบทเรียนด้วยการเปิดเพลงสากลให้ผู้เรียนฟัง แล้วช่วยกันวิเคราะห์เนื้อหาของเพลงว่าสื่อความไปทิศทางไหน

ชั้นสอน

1. ผู้สอนสุ่มผู้เรียน 1 คน ให้เลือกเพลงที่ชื่นชอบมาอภิปรายร่วมกัน
 2. ผู้สอนสุ่มผู้เรียนอีกคน ให้เลือกเพลงที่ชื่นชอบมาอภิปรายร่วมกัน
 3. ผู้สอนให้ผู้เรียนค้นหาเพลงที่สื่อถึงตัวตนของผู้เรียน มานำเสนอ พร้อมเหตุผลของการเลือกเพลงนั้นๆ
 4. ผู้สอนเลือกกำหนดหัวข้อแล้วให้ผู้เรียนค้นหาเพลงเกี่ยวข้องกับนำเสนอเพลง พร้อมเหตุผลของการเลือกเพลงนั้นๆว่าสอดคล้องกับหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดอย่างไร ระบายบุคคลหรือจับคู่ก็ได้
 5. ผู้สอนให้คำแนะนำ
 6. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการนำเสนอว่าจะต้องสังเกตอะไร และปฏิบัติตัวอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
 7. ผู้สอนสุ่มกลุ่มออกมาแนะนำเสนอตามลำดับ
 8. อภิปรายและประเมินผลตามลำดับ
- ขั้นสรุป** อภิปรายผลโดยรวม ร่วมกับผู้เรียน
9. สื่ออุปกรณ์/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
Internet VDO
 10. การวัดและประเมินผล
แบบประเมินความสามารถในการพูด

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์

Part 1 การแสดงบทบาทสมมติ Role-Play

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายคู่ โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกสถานการณ์ที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกัน คู่ละไม่เกิน 5 นาที

Role-Play	
Ask for information each other	Invitation to the party
Suggest the way to somewhere	Require someone to do something
Make an appointment	Advice someone to do something
Console a friend	See a doctor
Talk to teacher	Discussion about the project

Part 2 การเล่าเรื่อง Storytelling

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกหัวข้อที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเล่า/บรรยายไม่เกิน 5 นาที

Storytelling	
Yourself	Movie/ Series
Best friend	Game
Fashion	Activity
Actor/Actress	Idol/ Influencer
Family	School

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)
แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์

Part 3 การร้องเพลง Song

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกหัวข้อเพลงที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนร้องเพลงภาษาอังกฤษคนละ 1 เพลงพร้อมเหตุผลในการเลือกเพลง

Song	
Love/ Romance	Broken heart
Have a crush on you	Enjoy/Dance
Remembrance	Miss
Cheer up	Movie/Cartoon/Series
Friendship	Teenage

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์

.....

Part 1 การแสดงบทบาทสมมติ Role-Play

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายคู่ โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกสถานการณ์ที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกัน คู่ละไม่เกิน 5 นาที

Role-Play	
Ask for information each other	Invitation to the party
Suggest the way to somewhere	Require someone to do something
Make an appointment	Advice someone to do something
Console a friend	See a doctor
Talk to teacher	Discussion about the project

Part 2 การเล่าเรื่อง Storytelling

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกหัวข้อที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเล่า/บรรยายไม่เกิน 5 นาที

Storytelling	
Yourself	Movie/ Series
Best friend	Game
Fashion	Activity
Actor/Actress	Idol/ Influencer
Family	School

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)
แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองจอกพิทยาสรรค์

.....

Part 3 การร้องเพลง Song

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนสุ่มเลือกหัวข้อเพลงที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนร้องเพลงภาษาอังกฤษคนละ 1 เพลงพร้อมเหตุผลในการเลือกเพลง

Song	
Love/ Romance	Broken heart
Have a crush on you	Enjoy/Dance
Remembrance	Miss
Cheer up	Movie/Cartoon/Series
Friendship	Teenage

แบบประเมินความสามารถด้านการพูด

ก่อนการทดลอง
 หลังการทดลอง
 ชื่อผู้ประเมิน

คำชี้แจง กรณำประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการให้คะแนนตามหัวข้อการประเมินที่กำหนด

ชื่อ-สกุล	คะแนน				สรุป
	Fluency and Coherence ความคล่องและ ความต่อเนื่อง (0-9)	Lexical Resource (Vocabulary) ความหลากหลายของคำ ศัพท์ที่ใช้ (0-9)	Grammatical Range and Accuracy ความหลากหลายของไวยากรณ์ ที่ใช้และความถูกต้องในการใช้ (0-9)	Pronunciation สำเนียงการออก เสียง (0-9)	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					
21.					
22.					

แบบประเมินความสามารถด้านการพูด

ชื่อ-สกุล	คะแนน				สรุป
	Fluency and Coherence ความคล่องและ ความต่อเนื่อง (0-9)	Lexical Resource (Vocabulary) ความหลากหลาย ของคำศัพท์ที่ใช้ (0-9)	Grammatical Range and Accuracy ความหลากหลาย ของไวยากรณ์ที่ใช้ และความถูกต้อง ในการใช้ (0-9)	Pronunciation สำเนียงการออก เสียง (0-9)	
23.					
24.					
25.					
26.					
27.					
28.					
29.					
30.					
31.					
32.					
33.					
34.					
35.					
36.					
37.					
38.					
39.					
40.					
41.					

SPEAKING: Band Descriptors (public version)

Band	Fluency and coherence	Lexical resource	Grammatical range and accuracy	Pronunciation
9	<ul style="list-style-type: none"> speaks fluently with only rare repetition or self-correction; any hesitation is content-related rather than to find words or grammar speaks coherently with fully appropriate cohesive features develops topics fully and appropriately 	<ul style="list-style-type: none"> uses vocabulary with full flexibility and precision in all topics uses idiomatic language naturally and accurately 	<ul style="list-style-type: none"> uses a full range of structures naturally and appropriately produces consistently accurate structures apart from 'slips' characteristic of native speaker speech 	<ul style="list-style-type: none"> uses a full range of pronunciation features with precision and subtlety sustains flexible use of features throughout is effortless to understand
8	<ul style="list-style-type: none"> speaks fluently with only occasional repetition or self-correction; hesitation is usually content-related and only rarely to search for language develops topics coherently and appropriately 	<ul style="list-style-type: none"> uses a wide vocabulary resource readily and flexibly to convey precise meaning uses less common and idiomatic vocabulary skilfully, with occasional inaccuracies uses paraphrase effectively as required 	<ul style="list-style-type: none"> uses a wide range of structures flexibly produces a majority of error-free sentences with only very occasional inappropriacies or basic/non-systematic errors is easy to understand throughout; L1 accent has minimal effect on intelligibility 	<ul style="list-style-type: none"> uses a wide range of pronunciation features sustains flexible use of features, with only occasional lapses is easy to understand throughout; L1 accent has minimal effect on intelligibility
7	<ul style="list-style-type: none"> speaks at length without noticeable effort or loss of coherence may demonstrate language-related hesitation at times, or some repetition and/or self-correction uses a range of connectives and discourse markers with some flexibility 	<ul style="list-style-type: none"> uses vocabulary resource flexibly to discuss a variety of topics uses some less common and idiomatic vocabulary and shows some awareness of style and collocation, with some inappropriate choices uses paraphrase effectively 	<ul style="list-style-type: none"> uses a range of complex structures with some flexibility frequently produces error-free sentences, though some grammatical mistakes persist 	<ul style="list-style-type: none"> shows all the positive features of Band 6 and some, but not all, of the positive features of Band 8
6	<ul style="list-style-type: none"> is willing to speak at length, though may lose coherence at times due to occasional repetition, self-correction or hesitation uses a range of connectives and discourse markers but not always appropriately 	<ul style="list-style-type: none"> has a wide enough vocabulary to discuss topics at length and make meaning clear in spite of inappropriacies generally paraphrases successfully 	<ul style="list-style-type: none"> uses a mix of simple and complex structures, but with limited flexibility may make frequent mistakes with complex structures though these rarely cause comprehension problems 	<ul style="list-style-type: none"> uses a range of pronunciation features with mixed control shows some effective use of features but this is not sustained can generally be understood throughout, though mispronunciation of individual words or sounds reduces clarity at times
5	<ul style="list-style-type: none"> usually maintains flow of speech but uses repetition, self-correction and/or slow speech to keep going may over-use certain connectives and discourse markers produces simple speech fluently, but more complex communication causes fluency problems 	<ul style="list-style-type: none"> manages to talk about familiar and unfamiliar topics but uses vocabulary with limited flexibility attempts to use paraphrase but with mixed success 	<ul style="list-style-type: none"> produces basic sentence forms with reasonable accuracy uses a limited range of more complex structures, but these usually contain errors and may cause some comprehension problems 	<ul style="list-style-type: none"> shows all the positive features of Band 4 and some, but not all, of the positive features of Band 6
4	<ul style="list-style-type: none"> cannot respond without noticeable pauses and may speak slowly, with frequent repetition and self-correction links basic sentences but with repetitive use of simple connectives and some breakdowns in coherence 	<ul style="list-style-type: none"> is able to talk about familiar topics but can only convey basic meaning on unfamiliar topics and makes frequent errors in word choice rarely attempts paraphrase 	<ul style="list-style-type: none"> produces basic sentence forms and some correct simple sentences but subordinate structures are rare errors are frequent and may lead to misunderstanding 	<ul style="list-style-type: none"> uses a limited range of pronunciation features attempts to control features but lapses are frequent mispronunciations are frequent and cause some difficulty for the listener
3	<ul style="list-style-type: none"> speaks with long pauses has limited ability to link simple sentences gives only simple responses and is frequently unable to convey basic message 	<ul style="list-style-type: none"> uses simple vocabulary to convey personal information has insufficient vocabulary for less familiar topics 	<ul style="list-style-type: none"> attempts basic sentence forms but with limited success, or relies on apparently memorised utterances makes numerous errors except in memorised expressions 	<ul style="list-style-type: none"> shows some of the features of Band 2 and some, but not all, of the positive features of Band 4
2	<ul style="list-style-type: none"> pauses lengthily before most words little communication possible 	<ul style="list-style-type: none"> only produces isolated words or memorised utterances 	<ul style="list-style-type: none"> cannot produce basic sentence forms 	<ul style="list-style-type: none"> Speech is often unintelligible
1	<ul style="list-style-type: none"> no communication possible no reusable language 			
0	<ul style="list-style-type: none"> does not attend 			

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS SPEAKING				
เกณฑ์คะแนน	ความคล่องแคล่วและความต่อเนื่องของภาษา	ความรู้ด้านคำศัพท์	ระดับของไวยากรณ์และความถูกต้องแม่นยำ	การออกเสียง
9	<ul style="list-style-type: none"> พูดได้อย่างคล่องแคล่ว แทบจะไม่มีการพูดซ้ำหรือแก้ไขคำพูดได้ด้วยตัวเอง มีความลื่นไหลต่อเนื่องมากกว่าการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ พูดได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องเหมาะสม ขยายหัวข้อได้อย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและถูกต้องตามหัวข้อ ใช้สำนวนภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติและแม่นยำ 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างได้อย่างเป็นธรรมชาติและเหมาะสม ใช้โครงสร้างได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอและเติมปลายให้สัมพันธ์กับเป็นเข้าของภาษา 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้รูปแบบการออกเสียงได้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษา เข้าใจได้ง่าย
8	<ul style="list-style-type: none"> พูดได้อย่างคล่องแคล่ว มีการพูดซ้ำบ้างหรือแก้ไขคำพูดได้ด้วยตัวเอง มีความลื่นไหลต่อเนื่องมากกว่าการใช้ภาษา ขยายหัวข้อได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย เหมาะสมในการที่จะเก็บใจความสำคัญ แทบจะไม่ใช้คำศัพท์หรือสำนวนง่าย ๆ สามารถใช้ศัพท์ยากได้อย่างแม่นยำ เมื่อมีความจำเป็น สามารถอ้างถึงคำพูดของผู้อื่นมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> สามารถใช้โครงสร้างได้อย่างเหมาะสม ใช้โครงสร้างได้แทบไม่ผิด หรือเกิดข้อผิดพลาดเป็นบางครั้ง ทั้งหมดที่เกิดจากระบบหรือไม่มีก็ตาม 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้รูปแบบการออกเสียงได้กว้างขวาง มีความยืดหยุ่นในการใช้ภาษา มีข้อผิดพลาดบางครั้ง เข้าใจได้ง่าย L1 สำเนียงมีผลน้อยต่อการรับรู้
7	<ul style="list-style-type: none"> พูดได้มากโดยไม่ต้องพยายามมากหรือขาดความต่อเนื่อง อาจเกิดความลังเลในการใช้ภาษาบ้าง หรือมีการใช้พูดซ้ำๆ และ/หรือ แก้ไขด้วยตนเองได้ สามารถปรับใช้คำเชื่อมได้หลากหลาย 	<ul style="list-style-type: none"> สามารถใช้คำศัพท์ที่หลากหลายในการสนทนาหัวข้อต่าง ๆ ใช้คำศัพท์ยากได้ ใช้คำได้เหมาะสม สามารถอ้างถึงคำพูดของคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> สามารถใช้ประโยคความซ้อนได้มาก ใช้โครงสร้างได้แทบไม่ผิด อาจมีผิดไวยากรณ์บ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> แสดงให้เห็นด้านบวกทั้งหมดของเกณฑ์ 6 ใช้คำบางส่วน ไม่ต้องใช้ทั้งหมด และใช้ด้านบวกของเกณฑ์ 8

ภาพประกอบ 4 เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS SPEAKING

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS SPEAKING				
เกณฑ์คะแนน	ความคล่องแคล่วและความต่อเนื่องของภาษา	ความรู้ด้านคำศัพท์	ระดับของไวยากรณ์และความถูกต้องแม่นยำ	การออกเสียง
6	-พยายามพูดให้ได้มาก ถึงแม้ว่าจะขาดความต่อเนื่องไปหลายครั้งเนื่องจากมีการพูดซ้ำๆ สามารถแก้ไขด้วยตัวเอง หรือมีสิ่งเล -ใช้คำเชื่อมได้เยอะ แต่ขาดความเหมาะสมบ่อยครั้ง	-มีความรู้ด้านคำศัพท์กว้างขวางในการสนทนาด้วยประโยคยาวๆ ประโยคชัดเจน -สามารถอ้างอิงคำพูดของคนอื่นได้อย่างสมบูรณ์	-ใช้ทั้งประโยคความเดียวและประโยคความซ้อนได้บ่อย -เกิดข้อผิดพลาดในประโยคความซ้อนบ่อยครั้ง จนอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้	-ใช้ลักษณะการออกเสียงแบบผสม -แสดงให้เห็นการออกเสียงที่มีประสิทธิภาพ -ภาพพจน์อาจจะมีข้อบกพร่อง -สามารถเข้าใจได้ แต่อาจจะออกเสียงผิดเป็นคำๆ หรือออกเสียงไม่ชัดเจนเป็นบางครั้ง
5	-สามารถพูดได้อย่างสั้นไหล แต่มีการซ้ำคำบ้าง สามารถแก้ไขได้ด้วยตัวเอง และ/หรือพูดค่อนข้างซ้ำ -อาจใช้คำเชื่อมมากเกินไป -สามารถใช้ประโยคต่างๆ ได้ แต่มีข้อบกพร่องเมื่อต้องใช้ประโยคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น	-สามารถพูดทั้งหัวข้อที่ถนัดและไม่ถนัดได้ แต่ใช้คำศัพท์ค่อนข้างน้อย ไม่หลากหลาย -พยายามอ้างอิงคำพูดของคนอื่น	-ใช้ประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง -ใช้ประโยคความซ้อนได้บ้าง ยังมีข้อผิดพลาดและทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้	-แสดงให้เห็นด้านบวกทั้งหมดของเกณฑ์ 4 -ใช้แค่บางส่วน ไม่ค่อยใช้ทั้งหมด และใช้ด้านบวกของเกณฑ์ 6
4	-เวลาตอบจะแสดงอาการพยายามอย่างเห็นได้ชัด อาจพูดซ้ำ, มีการพูดซ้ำบ่อยๆ สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตัวเอง -เชื่อมต่อประโยคต่างๆ ได้ แต่มีการใช้คำเชื่อมง่ายๆ ซ้ำๆ ขาดความต่อเนื่องในบางครั้ง	-ใช้คำง่ายๆ ในหัวข้อที่ถนัด และมีข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์สำหรับหัวข้อที่ไม่ถนัด -แทบจะไม่พยายามอ้างอิงคำพูดของผู้อื่น	-ใช้ประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง แต่แทบจะไม่มีประโยคย่อย -มีความผิดพลาดบ่อยครั้ง และอาจทำให้เข้าใจผิดได้	-ใช้รูปแบบการออกเสียงได้อย่างมีข้อจำกัด -พยายามควบคุมการออกเสียง แต่มีผิดพลาดบ่อยครั้ง -ออกเสียงผิดบ่อย ทำให้คนฟังเข้าใจลำบาก

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของ IELTS SPEAKING				
เกณฑ์คะแนน	ความคล่องแคล่วและความต่อเนื่อง ของภาษา	ความรู้ด้านคำศัพท์	ระดับของไวยากรณ์และความถูกต้อง แม่นยำ	การออกเสียง
3	-หยุดนิ่งหลายครั้งในขณะพูด -สามารถเชื่อมประโยคต่างๆ ได้น้อย -ตอบด้วยภาษาต่างๆ และไม่สามารถสื่อ ความด้วยประโยคต่างๆ บ่อยครั้ง	-ใช้คำศัพท์ต่างๆ ในการให้ข้อมูลส่วน บุคคล -มีความรู้ด้านคำศัพท์เพียงพที่จะพูด หัวข้อที่แม่นัด	-พยายามใช้รูปแบบประโยคต่างๆ ได้ถูก ต้อง แต่ไม่ค่อยมีประโยคย่อย -เกิดความผิดพลาดบ่อยๆ ทำให้เข้าใจผิด ได้	-แสดงให้เห็นด้านบวกทั้งหมดของเกณฑ์ 2 ใช้แค่บางส่วน ไม่ต้องใช้ทั้งหมด และใช้ ด้านบวกของเกณฑ์ 4
2	-หยุดนานก่อนที่จะพูด -สามารถสื่อสารได้น้อยมาก	-ใช้คำศัพท์ที่โดดๆ หรือใช้คำที่ซ้ำ	-ไม่สามารถใช้ประโยคต่างๆ ได้	-ออกเสียงไม่รู้เรื่อง
1	-ไม่สามารถสื่อสารได้ -ไม่สามารถให้คะแนนภาษาได้			
0	-ไม่ได้เข้าทดสอบ			

ภาพประกอบ 4 (ต่อ)

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวภารดี พันธุ์ไทย

ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกันทรลักษวิทยา โรงเรียนกันทรลักษวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28

2. นางสาวสุภาพร งามล้ำ

ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกันทรลักษณวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28

3. นางสาวชนิษฐา สุไธมาน

ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตหนอง
จอก สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นวพร กุลชนะจิระ
วัน เดือน ปี เกิด	1 มิถุนายน 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ที่อยู่ปัจจุบัน	64/5 หมู่1 ซอยคลองหลวง11 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
ผลงานตีพิมพ์	A STUDY OF STUDENT'S SATISFACTION BY USING SITUATION- BASED LEARNING

